

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ PREZENČNÍ STUDIUM

2012 – 2013

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vendula Burešová

**České a slovenské veřejnoprávní televizní
zpravodajství**

Praha 2013

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Lenka Vochocová

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL-TIME STUDIES

2012 - 2013

BACHELOR THESIS

Vendula Burešová

Czech and Slovak public television news

Prague 2013

The bachelor Thesis Work Supervisor:
PhDr. Lenka Vochocová

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne .....

Vendula Burešová .....

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucí své bakalářské práce PhDr. Lence Vochocové za odbornou pomoc a cenné připomínky při zpracování tématu a své rodině za podporu a trpělivost během studia.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá srovnáním českého a slovenského veřejnoprávního televizního zpravodajství. Teoretická část rozebírá roli veřejnoprávních médií, historii České a Slovenské televize, jejich strukturu a postavení na mediálním trhu. Praktická část práce obsahuje výsledky kvantitativní analýzy hlavní zpravodajské relace ČT a STV. Na základě tohoto šetření je zkoumáno zastoupení jednotlivých rubrik, aktérů zahraničních zpráv, zpravodajských hodnot, zdrojů a hlavních aktérů zpráv. Druhou praktickou částí je kvalitativní komparace Událostí a Správ STV, která se zabývá strukturou pořadu, obrazovým a zvukovým zpracováním či rolmi moderátorů a reportérů.

Klíčové pojmy

Bakalářské práce, Česká televize, mediální legislativa, obsahové analýzy, Rozhlas a televize Slovenska, Slovenská televize, veřejnoprávní televize, zpravodajské relace, zpravodajství.

Annotation

This bachelor thesis compares Czech and Slovak public TV news. The theoretic part is about the role of the public media, history of the Czech and Slovak television, their structure and situation at the media market. The practical part contain the results quantitative analyze of the main reporting relationship Czech TV (ČT) and Slovak (STV). On the basic of this research is looked into the representation of individual section, actors of the foreign news, reporting values, sources and main news actors. The second practice part is qualitative comparison between Events (Události) and News STV (Správy STV), which is about the structure of the program, image and sound processing and rules of the moderators and reporters.

Key words

Bachelor thesis, Czech Television (ČT), content analysis, media legislative, news reports, news service, Slovak television and broadcasting (RTVS), Slovak television (STV), the public television.

OBSAH

ÚVOD	9
1 MÉDIA VEŘEJNÉ SLUŽBY	11
1.1 Historie veřejnoprávních médií ve světě	12
1.2 Historie veřejnoprávních médií v českých zemích	14
1.3 Legislativa české veřejnoprávní televize.....	15
1.3.1 Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání	15
1.3.2 Zákon o České televizi	16
1.3.3 Etický kodex ČT	17
1.4 Legislativa slovenské veřejnoprávní televize	18
1.4.1 Zákon o vysílání a retransmisi.....	18
1.4.2 Zákon o Rozhlasu a televizi Slovenska	19
1.4.3 Statut programových pracovníků RTVS	20
2 ZPRAVODAJSTVÍ ČESKÉ TELEVIZE	22
2.1 Historie zpravodajství ČT	22
2.2 Struktura ČT	23
2.3 Postavení pořadu Události na mediálním trhu	24
2.4 Zpravodajství ČT online	26
3 ZPRAVODAJSTVÍ SLOVENSKÉ TELEVIZE	27
3.1 Historie zpravodajství STV	27
3.2 Struktura STV.....	28
3.3 Postavení pořadu Správy STV na mediálním trhu	29
3.4 Zpravodajství STV online	30
4 MEDIÁLNÍ ANALÝZY	32
5 KVANTITATIVNÍ OBSAHOVÁ ANALÝZA	34
5.1 Cíle výzkumu	34
5.2 Otázky a hypotézy	34
5.3 Výzkumná metoda	36
5.4 Zastoupení jednotlivých rubrik	36
5.5 Zahraniční zpravodajství	38
5.6 Aktéři zpráv	40
5.7 Zpravodajské hodnoty	42
5.8 Zdroje.....	46
5.9 Úvodní zpráva	47
5.10 Výsledky hypotéz	48
6 KVALITATIVNÍ KOMPARACE ZPRAVODAJSKÝCH RELACÍ	50
6.1 Dramaturgie pořadů	50
6.2 Role moderátorů a reportérů	51
6.3 Obrazová stránka pořadů	54
6.4 Zvuková stránka pořadů	55

ZÁVĚR	56
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	58
SEZNAM OBRÁZKŮ A GRAFŮ	62
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	63
SEZNAM PŘÍLOH	64

ÚVOD

Uplynulo již dvacet let od chvíle, kdy se rozpadl československý stát, a tudíž česká a slovenská veřejnoprávní média začala vysílat samostatně. Za dvacet let demokratického fungování obou států došlo k výraznému rozvoji mediálního trhu a veřejnoprávní televizní zpravodajství doznalo mnoha změn od dob vysílání Československé televize. Tato práce se snaží odpovědět na otázku, na jakých principech a v rámci jaké struktury dnes zmíněná veřejnoprávní média fungují v rámci zpravodajství a v čem se Česká televize a Slovenská televize liší.

Masová média jsou každodenní součástí téměř všech obyvatel Česka i Slovenska, podílejí se na vytváření tematické agendy a jsou brána jako důvěryhodný zdroj informací. Je však důležité se ptát proč a jakým způsobem média o událostech informují. Propojení politiky s médii veřejné služby je dlouhodobě diskutovaný problém. V Česku i na Slovensku je to právě stát, kdo určuje výši koncesionářských poplatků. Existence veřejnoprávních médií je ovšem bez podpory státu prakticky nemožná. Finanční problémy Slovenské televize a Slovenského rozhlasu vyřešila Národní rada SR jednak spojením těchto dvou institucí do Rozhlasu a televize Slovenska a následně měla v úmyslu také zrušení koncesionářských poplatků a zajištění financí čistě ze státního rozpočtu. Tomu zabránilo až výrazně odmítavé stanovisko ministerstva kultury, které volalo po zamezení snížení nezávislosti veřejnoprávního média. (SITA, online, cit 2013-02-22). V České republice si pak můžeme připomenout kauzu takzvané „Krise České televize“, kdy se mluvilo o zpolitizování Rady ČT, jehož výsledkem byly neshody nově dosazeného vedení a zaměstnanců zpravodajství. Na těchto příkladech můžeme vidět, že veřejnoprávní zpravodajství je něco velice křehkého, o co se musíme podrobně zajímat.

Cílem této bakalářské práce je srovnání českého a slovenského veřejnoprávního televizního zpravodajství. Teoretická část práce je proto zaměřena na základní terminologii, mediální legislativu, historii a současný stav obou médií. Praktická část pak především popisuje výsledky vlastního šetření, které bylo zaměřeno na obsahovou komparativní analýzu zpráv hlavních zpravodajských relací obou televizí, a to Správ STV a Událostí. Otázky, které jsou vneseny ve výzkumu, se týkají především toho, jakým stylem jsou vybírány a strukturovány události do veřejnoprávního zpravodajství.

Přestože se výzkum snaží odhalit spíše pracovní postupy redakce a naplňování funkce veřejnoprávního média, výsledky také odráží rozdílnou sociální, kulturní,

náboženskou a politickou situaci české a slovenské společnosti. Důvodem těchto rozdílů může být odlišný veřejný zájem slovenského a českého publika v některých oblastech. Tato práce tak odhaluje nejen rozdíly v práci médií veřejné služby, ale také rozdílnou agendu obou zemí, která se po dvaceti letech rozdílně vyprofilovala.

Kromě kvantitativní analýzy zaměřené na obsah zpráv obsahuje praktická část také kvalitativní komparaci struktury hlavní zpravodajské relace českého a slovenského veřejnoprávního média. Práce se v této části věnuje dramaturgii obou pořadů, odlišným rolím českých a slovenských moderátorů a reportérů. Popsány jsou zde také obrazové a zvukové prostředky obou pořadů.

TEORETICKÁ ČÁST

1 MÉDIA VEŘEJNÉ SLUŽBY

V následujícím textu budeme často pracovat s termíny – „veřejnoprávní“ a „médiu“, proto je na místě si tyto výrazy na úvod jasně definovat. Veřejnoprávním se má namysli „*vykonávající neziskovou veřejnou službu, a zároveň nestátní, na státu nezávislý, s odpovědností směřující k veřejnosti.*“ (Šmíd, 2004, s. 3). Pojem médium, v souvislosti s různými projevy sociální komunikace, definuje český teoretik médií Jan Jiráček jako: „*To, co zprostředkovává někomu jinému sdělení.*“ (2007, s. 16).

Médiu veřejné služby neboli veřejnoprávní médium je označení sdělovacího prostředku, který je placen z veřejných peněz a má legislativně definované povinnosti. „*Veřejnoprávní média jsou považována za nejdůležitější v tom smyslu, že zvláště díky televizním stanicím mají největší dosah, a proto mohou provádět nejdůslednější kontrolu ostatních tří mocností, na nichž stojí demokracie, tj. moc parlamentu, exekutivy a soudnictví.*“ (Hvížďala, 2003, s. 238).

Základní podmínkou pro existenci veřejnoprávních médií je takzvaný „duální systém“ vysílání. V rámci tohoto systému vedle sebe koexistují média veřejné služby a soukromá média, která fungují pouze na komerčních principech za účelem dosažení co nejvyššího zisku. Nyní máme na mysli výhradně média vysílací, tedy televizní a rozhlasová.

Veřejnoprávní média jsou financována primárně z koncesionářských poplatků. Výše poplatku je zpravidla stanovena zákonem a běžný poplatník jej odvádí za příjemce televizního či rozhlasového vysílání v domácnosti. Dále mohou být média veřejné služby financována z vlastní hospodářské činnosti, z reklamy a ze státního rozpočtu. Poslední jmenovaná forma financování může v liberálně-demokraticky orientovaných společnostech představovat nebezpečí oslabení nezávislosti daného média na státu. „*Přesto je tento zdroj financí nevyhnutelnou součástí podpory médií, která nejsou schopna dosáhnout ekonomické soběstačnosti, ale jsou významnou součástí kulturního prostředí dané společnosti.*“ (Jiráček a Köpplová, 2007, s. 75). McQuail mluví v souvislosti s tímto rozporem také o napětí mezi „*dosahováním cílů určených společností ve veřejném zájmu a naplňováním požadavků publika jako souboru spotřebitelů na mediálním trhu.*“ (2009, s. 192). Řečeno jinými slovy, cílovým divákem veřejnoprávního média musí být ze zákona každý občan státu, což je v logice mediálního trhu finančně nevděčný marketingový plán.

Je složité specifikovat jasnou roli veřejnoprávních médií. „*Obecně přijímaná 'teorie' veřejnoprávního vysílání nikdy neexistovala a její různé národní varianty mají poněkud odlišné zdůvodnění a logiku fungování.*“ (McQuail, 2009, s. 191).

Jednou z daných směrnic o roli veřejnoprávního vysílání je na úrovni Evropské unie například Protokol 29 připojený ke Smlouvě o fungování EU. Cílem členských států by měla podle EU být: „*Přístupnost veřejnoprávního vysílání široké veřejnosti, bez diskriminace, na základě rovných příležitostí a podpora širokého programového spektra v souladu se svým posláním, jak bylo vymezeno členskými státy, aby oslovovalo společnost jako celek.*“ (Ministerstvo kultury, online, cit. 2013-01-15).¹

Mezi nejznámější zásady veřejnoprávních médií patří objektivita. Tento stěžejní normativní požadavek lze podle J. Westerstahla rozdělit na dvě základní složky, a to faktičnost a nestrannost. Faktičnost se dále skládá z kritérií pravdivosti a kritérií relevance, čili úplnosti všech relativních informací a aktérů. Pod druhým pojmem, nestrannost, se skrývají kritéria vyváženosti a kritéria neutrální prezentace. (In: Trampota, 2006, s. 145-146). Termín objektivita tak v sobě obsáhne jak nestrannost, tak vyváženost. Přesto v legislativě a dalších regulačních ustanoveních narazíme na výčet všech tří zásad.

Navzdory uvedené definici slova objektivita je v novinářské praxi objektivita brána jakožto „nedosažitelná“. Důvodem je lidský faktor, který ať už vědomě či nevědomě rozhoduje o vyznění zprávy jejím uspořádáním, výběrem stylistických prostředků a informačních zdrojů. Existenci objektivitu odmítá také sociální konstruktivismus: „*Zobrazení skutečnosti, jak je přináší zpravodajství, nemůže být ničím jiným než výběrovým konstruktem vytvořeným z útržků konkrétních informací a pozorování, jež jsou spojeny dohromady a jimž je dodán smysl prostřednictvím určitého úhlu pohledu.*“ (McQuail, 2009, s. 114).

1.1 Historie veřejnoprávních médií ve světě

Historicky prvním médiem veřejné služby se stala v roce 1927 British Broadcasting Corporation pod vedením tehdejšího generálního ředitele Johna Reithera. Krédem této dodnes fungující společnosti bylo vychovávat, informovat a bavit veřejnost. (BBC, online, cit. 2013-02-13).

Po druhé světové válce se po vzoru Británie začalo s budováním sítě veřejnoprávních rozhlasů. Jednalo se o reakci na silný propagandistický mediální vliv

---

¹ Další vymezení mediální legislativy v Česku a na Slovensku viz následující kapitoly.

v rukou Adolfa Hitlera během druhé světové války. Rady veřejnoprávních médií měly zaručit nezávislost vysílání na státu. *„Tento způsob řízení bývalých státních rozhlasů a televizí dnes prakticky na podobných principech funguje ve všech zemích EU. Výjimkou je od začátku roku 2002 Rakousko, kde mediální rada ÖRF byla pod silným vlivem politických stran, a proto se tato stanice z veřejnoprávní instituce proměnila na nadaci, aby se ještě více znemožnil vliv politických stran, exekutivy a parlamentu.“* (Hvíždala, 2003, s. 237). Některé státy přetransformovaly státní média na veřejnoprávní až po svržení tamních autoritativních režimů v 70. letech (Španělsko, Portugalsko, Řecko). Východní Evropa v tomto následovala západní státy až po roce 1989, včetně Československa. *„Teprve technologický pokrok, který se promítl do rozvoje telekomunikací, do zlevňování studiové a záznamové techniky v 70. letech, včetně příchodu nových výrobků spotřební elektroniky, otevřel cestu soukromému komerčnímu vysílání do Evropy.“* (Šmíd, 2004, s. 4). První komerční televize však vznikají již v 50. letech, například konkurent BBC v Británii, televize ITV. *„Jedna z prvních komerčních televizí vzniká v roce 1954 v Lucembursku (CTL).“* (Vágner, 1997, s. 21). Na vznik komerčních stanic v Evropě měl vliv především nárůst reklamy v 60. letech. Na německé území vstoupila první komerční televize RTL-plus až v roce 1984 a Španělsko či Irsko přistoupily na komercializaci až v 90. letech.

Zcela jiná byla situace ve Spojených státech amerických. Již od počátku tvoří základ rozhlasového a televizního vysílání soukromé společnosti. Základnu komerčních stanic tvořila čtveřice sítí ABC, CBS, NBC a FOX. Pro jistou regulaci soukromých médií byla v USA zřízena Federální komunikační komise, která zároveň schvaluje udělování licencí. *„Funkcí FCC byla regulace nejen v technických otázkách, ale také v některých společenských a politických záležitostech. Souviselo to s potřebou poskytnout relevantní informace, zajistit vyváženost a spravedlnost v kontroverzích a politických záležitostech a obecně s potřebou rozmanitosti.“* (McQuail, 2009, s. 191). Systém vysílání ve Spojených státech není uzpůsoben vytvoření evropského duálního systému. Od konce šedesátých let minulého století však existuje také síť nekomerčních vzdělávacích stanic. *„V roce 1967 Kongres přijal zákon zřizující a financující Corporation for Public Broadcasting se záměrem podpořit lokální iniciativy neziskových rozhlasových a televizních stanic.“* (Šmíd, 2004, s. 6). Pod patronací CPB brzy poté vzniká celostátní stanice Public Broadcasting Service a později také rozhlasová síť National Public Radio.

1.2 Historie veřejnoprávních médií v českých zemích

V České republice se prvními veřejnoprávními médii ze zákona v roce 1992 stávají Český rozhlas, Česká televize a Česká tisková kancelář. Slovenská republika má od roku 2008 obdobu ČTK v Tiskové agentuře Slovenské republiky a televizní a rozhlasové veřejnoprávní vysílání zajišťuje Rozhlas a televize Slovenska.

Za prvního předchůdce veřejnoprávního média působícího na našem území můžeme považovat Československou tiskovou kancelář. Její vznik je úzce spjat se vznikem Československé republiky 28. října 1918. Již toho dne vyšla první agenturní zpráva ČTK. *„V listopadu převzala ČTK na základě rozhodnutí Národního výboru pražskou pobočku rakouské tiskové agentury Kaiserlich-Königliches-Telegraphen-Korrespondenz-Bureau, která byla obecně označována jako Korbyro.“* (Bednařík a kol., 2011, s. 175). V té době pracovalo v pobočce 44 zaměstnanců. V období první republiky měla československá agentura dohody o výměně informací s významnými evropskými agenturami, jako byla francouzská agentura Havas, německá Wolff, dodnes fungující britská Reuters či s americkou agenturou Associate Press. *„Československá tisková kancelář měla po celou dobu své existence do r. 1992 charakter státní tiskové agentury.“* (Osvaldová a kol., 2011, s. 17).

Dalším historickým předchůdcem veřejnoprávního média na našem území se stal Československý rozhlas. První vysílání, tehdy ještě soukromé společnosti Radiojournal, proběhlo 18. května 1923 v Praze ve Kbelích. Šlo tehdy teprve o druhé pravidelné vysílání v Evropě, po BBC. Stát se stal brzy většinovým vlastníkem stanice a vznikl tak následně Československý rozhlas. *„Stát měl monopol na veškeré provozování radiofonie, tedy nejen na vysílání, ale i na příjem signálu. Pokud někdo chtěl vlastnit rozhlasový přijímač, musel mít povolení ministerstva pošt a telegrafů, které důkladně prověřovalo bezúhonnost a politickou příslušnost žadatele.“* (Bednařík a kol., 2011, s. 179). Je zřejmé, že se o Československém rozhlase v této ani pozdější době nedá mluvit jako o veřejnoprávním médiu.

Stejně tak se nedá mluvit o Československé televizi jako o médiu veřejné služby. Československá televize spustila první zkušební vysílání (s frekvencí 2-3 krát týdně) 1. května 1953. Za pravidelné vysílání byl prohlášen až televizní přenos od 25. února 1954. *„Záhy začala vznikat další studia: 31. prosince 1955 v Ostravě, 3. listopadu 1956 v Bratislavě, 6. července 1961 v Brně a 25. února 1962 v Košicích.“* (Česká televize, online, cit. 2013-01-20). Koncem padesátých let se již stal televizní přijímač součástí velkého podílu českých i slovenských domácností. *„1. října 1956 vznikla první pravidelná televizní zpravodajská relace „TAZ“ – Televizní aktuality*

a zajímavosti. Do té doby televize přejímala zvukovou modulaci rozhlasového zpravodajství.“ (Šmíd, 1989, s. Československo/2). Od roku 1970 začala Čs. televize provozovat druhý program, na němž bylo o tři roky později zahájeno barevné vysílání. První program se dočkal pravidelného barevného vysílání v roce 1975. Od roku 1981 vysílala ČST na druhém kanálu dva samostatné vysílací okruhy pro Česko a pro Slovensko. V roce 1989 bylo procento zastoupení slovenských pořadů na českém okruhu cca 20 procent a množství českých pořadů na slovenském okruhu cca 35 procent. Zpravodajství bylo řízeno centrální redakcí Televizních novin a bylo vysíláno v obou jazycích. (Šmíd, 1989, s. Československo/4).

1.3 Legislativa české veřejnoprávní televize

Jak již bylo řečeno výše, neexistuje žádné obecné pojetí médií veřejné služby. Každá země má vlastní mediální legislativu, na jejímž základě jsou veřejnoprávní rozhlas a televize zřizovány. V následujících podkapitolách budou zmíněny nejdůležitější zákony, které se týkají České televize. Avšak za zcela základní právní předpis, na kterém stojí české zpravodajství, bychom měli považovat Listinu základních práv a svobod, která je součástí Ústavy České republiky, konkrétně oddíl druhý, článek 17: „Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny...“

1.3.1 Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Klíčovým zákonem, který se vztahuje k vysílání České televize, je zákon z roku 2001 o provozování rozhlasového a televizního vysílání. V tomto zákoně je v úvodu specifikována role Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Tato rada má dohled jak nad provozovateli vysílání s udělenou licencí, tak i nad vysíláním České televize. Z hlediska provozování veřejnoprávního televizního vysílání je pak dále důležitá pátá část zákona, která stanovuje veškerá práva a povinnosti provozovatelů vysílání.

Zde je například stanovena povinnost oddělovat informace zpravodajského a publicistického charakteru či povinnost uvádět objektivní a vyvážené informace. Objektivita je zdůrazňována především v souvislosti s vystupováním politických stran a hnutí (viz paragraf 31, článek třetí). Rada již vícekrát v historii pokutovala provozovatele vysílání za upření vysílacího prostoru některé z politických stran. Například v roce 2011 pokutovala RRTV televizi Prima za to, že do diskuzního pořadu Partie nepozvala od prosince 2010 od března 2011 žádného ze zástupců Komunistické strany Čech a Moravy. Podle rady tak byly porušeny zásady objektivní a vyváženosti. Stejným obviněním čelila i Česká televize. (ČTK, online, cit. 2013-01-21)

Provozovatel vysílání je dále ze zákona povinen sestavovat program tak, aby ve vysílání poskytoval vyváženou nabídku pro všechny obyvatele se zřetelem na jejich věk, barvu pleti, pohlaví, víru, náboženství, politické či jiné smýšlení, národnostní, etnický nebo sociální původ a příslušnost k menšině.

Dále se provozovatelé vysílání musí řídit stanovami o událostech značného společenského významu, zpravodajských výňatcích, právu na odpověď a dodatečné sdělení, ochraně zdroje a podpoře evropské tvorby. Pro programy ČT2 a ČT4 České televize je dále v tomto zákoně stanoveno procento denní doby, kdy smí vysílat reklamu. Jedná se o 0,5 procenta, přičemž v době od 19:00 do 22:00 hod nesmí přesáhnout 6 minut. Na zbylých kanálech ČT je reklama zakázána.

Společná jsou pak ustanovení o zakázaných formách obchodních sdělení. Jedná se například o náboženská a ateistická obchodní sdělení, obchodní sdělení týkající se cigaret nebo jiných tabákových výrobků, obchodní sdělení, která snižují lidskou důstojnost nebo obchodní sdělení, která podporují chování ohrožující zdraví nebo bezpečnost nebo chování, které hrubě ohrožuje ochranu životního prostředí.²

Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání doznal posledních změn 27. listopadu 2012, kdy se do zákona zanesl zákaz pro provozovatele vysílání, oddělovat hlasitostí reklamu a teleshopping od zbylého vysílání.

1.3.2 Zákon o České televizi

Legislativní nástroj, který zakládá televizní médium veřejné služby na území České republiky je Zákon o České televizi. Hned v prvním paragrafu je jasně stanoveno, že Česká televize neodpovídá za závazky státu a stát neodpovídá za závazky ČT. Posláním české veřejnoprávní televize je podle tohoto zákona: *„Poskytování objektivních, ověřených, vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů, přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky, vytváření a šíření programů [...] se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.“* Dále zákon apeluje na rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin. Hlavní náplní činnosti ČT má být výroba

---

² Další ustanovení o Povinnosti provozovatelů vysílání při vysílání obchodních sdělení viz HLAVA IV Zákona o rozhlasovém a televizním vysílání § 48 a § 52.

a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavních a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

Dále tento zákon ustanovuje funkci rady a ředitele ČT. Generální ředitel představuje statutární orgán, je jmenovaný Radou České televize na šestileté období. Rada ČT je kontrolním orgánem voleným Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR na šest let s dvouletou obměnou jedné třetiny členů. Celkem se jedná o šestnáct osob.

Česká televize naplňuje veřejnou službu zejména tím, že zprostředkovává digitální vysílání svých pořadů s plánovaným pokrytím minimálně 95 procent. Dále zajišťuje síť vlastních zpravodajů, vytváří archivní fond a poskytuje regionální vysílání. Podle zákona o České televizi je 70 procent pořadů ČT opatřeno titulky a 2 procenta pořadů produkuje ve znakovém jazyce.

Co se týče financování, Česká televize má příjmy jednak z televizních poplatků, které podle zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, činí měsíčně 135 Kč za domácnost, a dále z vlastní podnikatelské činnosti. Peníze, které Česká televize získá z reklamního vysílání na ČT2, jsou odváděny do Státního fondu kultury České republiky a výnosy, které získá z vysílání reklamy na ČT4, jsou použity na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou. (Zákon o České televizi, online, cit. 2013-01-15).³

1.3.3 Etický kodex ČT

V zákoně o České televizi je přímo zanesen požadavek na vytvoření Kodexu České televize. Aktuální kodex byl schválen Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky dne 2. července 2003. Jedná se v podstatě o pracovní normu pro zaměstnance české veřejnoprávní televize. *„Kodex má sloužit nejenom jako vodítko pro správné rozhodování při řešení konkrétních otázek a problémů televizního vysílání, ale současně představuje závazek kvality daný divákům a veřejnosti.“* (Preambule Kodexu ČT, online, cit. 2013-01-20). Tento kodex se skládá z 26 článků, které se snaží pojmut veškeré zásady, jimiž se má pracovník řídit v průběhu tvorby a distribuce pořadů. Je zde definován vztah k divákovi, zvláště dětskému. Dále jsou stanovena pravidla pro zobrazování, natáčení, živé vysílání či kritické situace.

Pro účely této práce jsou však nejpodstatnější stanovy týkající se zpravodajství, čili článek pět. Zprostředkovávání informací je prvořadým úkolem České televize. První

---

³ Další zákonem stanovená regulační opatření viz zákon č. 132/2010 Sb. o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.

odstavec uvádí: „*Divákům poskytuje informace důležité pro jejich všestrannou orientaci a svobodné utváření názorů. Pevné místo v programu zaujímá regionální zpravodajství.*“ V článku je dále uvedeno, že na řazení informací ve zpravodajské agendě má vliv předpokládaný dopad na život obyvatel ČR s ohledem na mezinárodní vliv a vztahy. Mezi další pravidla patří ověřování informací minimálně ze dvou na sobě nezávislých zdrojů. Pouze v případě oficiálních veřejných zpráv postačí jeden zdroj. Dále je například kladen na pracovníky vystupující ve zpravodajských a aktuálněpublicistických pořadech požadavek nestrannosti, čili jejich názor na informace nesmí být rozpoznatelný. Česká televize také, pokud je to možné, uvádí jména redaktorů, kteří nesou zodpovědnost za zprostředkované informace. Za obsah pořadů však odpovídá šéfredaktor příslušné redakce. Dále je zde například stanovena povinnost upozornit na PR materiál, pokud byl použit při přípravě tvorby zpravodajského příspěvku.

1.4 Legislativa slovenské veřejnoprávní televize

Stejně jako v případě České republiky, i Slovenská republika má vlastní legislativní předpisy pro regulaci slovenských médií veřejné služby. I v tomto případě však můžeme začít nejobecnějším ustanovením. Svobodu projevu a právo na informace zaručuje slovenským občanům 26. článek Ústavy Slovenské republiky. V témže článku je možné se dočíst o zákazu cenzury a povinnosti orgánů veřejné moci poskytovat informace o své činnosti ve státním jazyku.

1.4.1 Zákon o vysílání a retransmisi

Zákon č. 308/2000 Z. z., o vysílání a retransmisi (převzaté vysílání) se vztahuje jak na provozovatele vysílání s udělenou licencí či registrací, tak na slovenská veřejnoprávní média. Zákon je velice podobný české variantě zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. V úvodních pasážích je stanovena funkce Rady pro vysílání a retransmisi.

Paragraf 18 stanovuje práva a povinnosti provozovatelů vysílání. Podle zákona musí například STV opatřovat 50 procent digitálně vysílaných pořadů titulky a tři procenta pořadů produkovat ve znakové řeči. Slovenská televize, jakožto vysílatel ze zákona, je povinna „*zabezpečit různou skladbu pořadů, nejméně většinový podíl*

programů má být vysílán ve veřejném zájmu, a to v každé formě programových služeb.“

Následující paragraf se vztahuje k ochraně lidské důstojnosti a lidskosti. Audiovizuální média podle něj nesmí: *„Propagovat násilí a otevřenou nebo skrytou formu podněcování nenávisli, znevažovat nebo hanobit na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické skupině, [...] propagovat válku, [...] bezdůvodně zobrazovat scény reálného násilí, [...] propagovat alkoholismus, kouření nebo drogy, ...“*

Dále zákon vymezuje pravidla na ochranu dětí a mladistvých, právo na opravu, podporu evropských děl a nezávislých producentů, povinnost informovat o významných událostech. Zákon rovněž upravuje pravidla pro vysílání komerčních sdělení, reklamy a teleshoppingu. V tomto zákoně je například odlišnost od české legislativy v tom, že se rozlišuje povolená vysílací doba pro tvrdý alkohol a pro pivo a víno. Veřejnoprávní média smí vysílat 0,5 procent reklamy, které se může navýšit až na 2,5 procenta vysílacího času v případě vysílání teleshoppingu. V čase od 19:00 do 22:00 nesmí STV vysílat více než osm minut reklamy za hodinu.

Paragraf 39 tohoto zákona upravuje pravidla pro sponzorování pořadů a product placement. Dále zákon stanovuje pravidla pro udělování licencí a pro převzaté vysílání. Poslední část definuje všechny sankce za překročení pravidel pro rozhlasové či televizní vysílání.

1.4.2 Zákon o Rozhlase a televizi Slovenska

V roce 2010 se na základě zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televizi Slovenska spojují obě veřejnoprávní instituce do jednoho právního subjektu. RTVS, která vznikla 1. ledna 2011 je tak dnes jediná vysílací veřejnoprávní instituce na území Slovenské republiky. Jak rozhlasová, tak i televizní část však tvoří samostatné organizační složky.

Dceřinou společností RTVS je mimo jiné společnost RTVS, s r.o., která má na starosti výběr koncesionářských poplatků za služby veřejnosti. Sazba poplatků činí 4,64 eura (v přepočtu cca 120 Kč) měsíčně za domácnost. Plátce může žádat snížení částky, pokud pobírá dávky v hmotné nouzi či důchodové dávky (zákon č. 340/2012, paragraf 6). Od ledna roku 2013 měl odstartovat na Slovensku nový systém financování veřejnoprávních médií a RTVS se tak měla stát více závislou na státních

dotacích. „Výše ročního příspěvku se bude odvíjet od hrubého domácího produktu SR, dotace budou činit 0,142 procenta HDP. V případě nepříznivé ekonomické situace země bude stát povinen poskytnout RTVS minimálně 90 milionů eur, což je minimum potřebné pro zabezpečení hlavní činnosti veřejnoprávního média.“ (Sme, online, cit. 2013-01-26). Na konci roku 2012 však od tohoto záměru parlament ustoupil ve prospěch zachování větší nezávislosti veřejnoprávního vysílání. Nyní je tedy RTVS financovaná především z koncesionářských poplatků, dále ze státního rozpočtu a z vlastní hospodářské činnosti.

V prvním článku zákona o Rozhlase a televizi Slovenska je role této instituce definována jako služba veřejnosti v oblasti vysílání poskytující programovou službu, která je univerzální z hlediska geografického rozsahu, programově rozmanitá, připravovaná na základě redakční nezávislosti a s pocitem společenské odpovědnosti a která rozvíjí kulturní úroveň posluchačů a diváků, poskytuje prostor současným kulturním a uměleckým aktivitám a zprostředkovává kulturní hodnoty jiných národů.

Činnost RTVS zahrnuje produkci regionálního vysílání, tvorbu archívu a vysílání programů v jazycích národnostních menšin podle jejich zastoupení v SR. Veřejnoprávní televize je dále povinna věnovat vysílací prostor registrovaným církvím a náboženským společnostem.

V zákoně je také stanovena role Rady RTVS a generálního ředitele. Kontrolní devítičlenná rada dohlíží na dodržování zákonů, efektivnost hospodaření s veřejnými financemi a plnění úloh RTVS. Generální ředitel, jakožto statutární orgán, je volen národní radou na pětileté období.

1.4.3 Statut programových pracovníků RTVS

S platností od 1. 1. 2011 nahradil Statut programových pracovníků a spolupracovníků RTVS původní etický kodex Slovenské televize z roku 2001 (s novelizací v roce 2008), tzv. Chartu zpravodajství a publicistiky STV.

V Preambuli tohoto kodexu je znovu definována role RTVS, jakožto veřejnoprávního nezávislého média. V souladu s tím RTVS: „...*připravuje programy založené na zásadách demokracie a humanismu, které přispívají k právnímu vědomí, etickému vědomí a k environmentální zodpovědnosti veřejnosti, poskytuje nestranné, ověřené, nezkreslené, aktuální, srozumitelné a ve svém celku vyvážené a pluralitní informace...*“ Dále tento dokument stanovuje právo vedení RTVS na redigování a editování zpráv, ovšem za předpokladu nezměnění původního smyslu zprávy.

Zaměstnanci nesmí veřejně projevovat své politické a náboženské postoje, připustit střet zájmů, využívat svůj přístup k informacím, přijímat větší dary než jsou upomínkové předměty. Pracovníci zpravodajství nesmí vystupovat v reklamách či uměleckých pořadech, mimo výjimečné případy. *„Rozhlas a televize Slovenska respektuje rovnost příležitostí bez ohledu na pohlaví, věk, rasu, barvu pleti, národnost, vyznání, politickou, společenskou či kulturní příslušnost programových pracovníků.“*

V následující části pojednávající o zpravodajství a publicistice je nařízeno striktní rozlišování mezi zprávou a komentářem. Zprávy musejí být ověřovány minimálně ze dvou na sobě nezávislých zdrojů s výjimkou informací zveřejněných státními a veřejnými úřady a institucemi. Statut dále uvádí právo na utajení zdroje a povinnost uveřejňovat jména autorů zpráv. Následná ustanovení jsou zaměřena na publicistiku, sport, diskusní, dokumentární, umělecké, hudební, zábavní a vzdělávací pořady.

Dále jsou ve Statutu uvedeny principy programové služby RTVS, kterými jsou například spisovný jazykový projev, nediskriminace či presumpce nevinny. Jsou zde uvedené pokyny pro pracovníky RTVS v případě živého vysílání, vysílání v krizové situaci, práce s dětmi a mladistvými, informování o emotivně ofenzivních událostech, násilí a obětech.

Pokud bychom měli porovnat mediální legislativu české a slovenské veřejnoprávní televize, nenašli bychom žádné zásadní rozdíly. Různé definice a ustanovení bychom našli v rozdílných dokumentech, ale podstata úlohy veřejnoprávního média tu zůstává v rámci totožná. Rozdílný je však vliv státu na tyto instituce. Můžeme konstatovat, že RTVS je z relativně velké části⁴ financovaná ze státního rozpočtu, její generální ředitel je volen NRSR, a tudíž je vliv státu na slovenskou veřejnoprávní televizi potenciálně větší než u ČT, která je financovaná pouze z koncesionářských poplatků a vlastní podnikatelské činnosti.

Česká i slovenská televize veřejné služby, jakožto instituce nakládající s veřejnými finančními prostředky, podléhají zákonu o svobodném přístupu k informacím.

---

⁴ Podle výroční zprávy STV za rok 2011 činil procentuální podíl příjmů ze státního rozpočtu 29 procent.

2 ZPRAVODAJSTVÍ ČESKÉ TELEVIZE

Tato kapitola pojednává o českém veřejnoprávním televizním zpravodajství, a to z hlediska historického vývoje, stávající struktury a postavení hlavní zpravodajské relace Události na televizním trhu. Samostatnou podkapitolu tvoří také popis internetové verze zpravodajství ČT.

2.1 Historie zpravodajství ČT

Zpravodajská redakce ČT vznikala v roce 1992 na základech zanikající státní Československé televize. Prvním generálním ředitelem televize se stal Ivo Mathé, nejdříve prozatímně a následně po legitimním zvolení Radou České televize. ČT vysílá v té době vlastní zpravodajství na okruhu ČTV. Od roku 1993 provozuje česká veřejnoprávní televize okruh ČT1, ČT2 a ČT3 – ten však rok poté zaniká a jeho frekvence je přidělena první konkurenční celoplošné soukromé televizi Nova, která se stává od počátku silnou konkurencí. *„Srovnáme-li její ekonomický úspěch s její programovou nabídkou, potvrdí se závěr, že transformace českých médií byla přechodem ke komercializovaným, na tvorbu zisku orientovaným médiím, která ve velké většině rezignovala na společensky významné cíle informativního, edukativního či kulturotvorného charakteru.“* (Bednařík a kol., 2011, s. 378). *„Již v roce 1993 ovšem zahájila své vysílání regionální středočeská privátní televizní společnost Premiéra TV (dnes FTV Prima).“* (Česká televize, online, cit. 2013-01-20). Třetím kanálem České televize se v roce 2005 stává zpravodajská stanice ČT24 a rok na to je spuštěno vysílání ČT4 Sport (dnes ČT sport). ČT připravuje od 31. srpna letošního roku spuštění dvou nových stanic, a to dětskou ČT:D a kulturní kanál ČT art. (Česká televize, online, cit. 2013-02-25)

V roce 1998 střídá generálního ředitele ČT Iva Mathého Jakub Puchalský, tehdejší vedoucí pobočky BBC v Praze. *„Naděje spojené s mladým mužem, odkojeným britskou žurnalistikou, se od začátku mísily s obavami, zda Puchalský dokáže své roli v čele největší televize v zemi dostát. Nedokázal.“* (Dvořák, 2001, s. 11). Do čela ČT se na přelomu let 1999 a 2000 dostává Dušan Chmelíček. V této době začíná období dnes známé jako tzv. Televizní krize. V roce 2000 je následně po jedenácti měsících Dušan Chmelíček odvolán, podle slov Libora Dvořáka ho odvolala Rada ČT, *„o níž podle stranického klíče rozhoduje Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky.“* (Tamtéž, s. 9). Novým generálním ředitelem se stal Jiří Hodač, který v ČT krátce

předtím pracoval jako ředitel zpravodajství. Pracovníci zpravodajství s jeho volbou zásadně nesouhlasili, tím spíše, když do čela zpravodajství dosadil Janu Bobošíkovou. „*Již v den jeho volby 20. prosince zformovali zaměstnanci Krizový výbor a o svých požadavcích informovali veřejnost ve zpravodajských relacích Večerník a Události.*“ (Česká televize, online, cit. 2013-01-23). V té době fungovalo vedle sebe dvojí vysílání pořadu Události⁵, a to rebelujících zaměstnanců neboli krizového výboru a spolupracovníků Jany Bobošíkové (tzv. zpravodajství „Bobovize“). Hodač na tuto situaci reagoval přerušением vysílání ČT na dobu téměř třidvaceti hodin. K obnovení přenosu ho přiměla až RRTV. „*Boj televizních redaktorů podpořila mezinárodní novinářská organizace a rada Evropy zpochybnila schopnost ČR řešit své problémy, což tehdy nebylo dobrou vizitkou při úsilí České republiky o vstup do Evropské unie.*“ (Verner, 2010, s. 80). Na začátku roku Jiří Hodač zkolaboval a 11. ledna 2001 na svou funkci ze zdravotních důvodů rezignoval. Následně Poslanecká sněmovna odvolala Radu ČT a schválila novelu zákona o České televizi. Výsledkem byl nový systém volby členů Rady ČT. Generálním ředitelem byl poté prozatímně a následně řádně zvolen Jiří Balvín.

Současným generálním ředitelem ČT je Petr Dvořák, bývalý generální ředitel komerční televize Nova, který v roce 2011 vystřídal přes sedm let působícího ředitele Jiřího Janečka, jenž rezignoval ze zdravotních důvodů.

2.2 Struktura ČT

Jak již bylo uvedeno, Česká televize je zřízena zákonem o České televizi jako televize veřejné služby. Statutárním orgánem je generální ředitel jmenovaný Radou ČT na šestileté období. Rada představuje kontrolní orgán a je volená Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR na šest let s dvouletou obměnou jedné třetiny členů. Od roku 2004 je ustanoven také poradní orgán generálního ředitele čtyřčlenný Etický panel. Financovaná je ČT z televizních poplatků a zákonem vymezené podnikatelské činnosti. Podle výroční zprávy ČT za rok 2012 činil její rozpočet (schválený Radou ČT) 6 970 mil. Kč, z toho 6 210 mil. Kč se vybralo na televizních poplatcích.

Největší část programové skladby České televize tvoří zpravodajské a sportovní pořady. Za rok 2011 činilo zastoupení těchto dvou typů celkem 47,6 procent. Dalšími, již o něco méně zastoupenými typy, jsou programy dramatické tvorby, zábavní,

---

⁵ Oficiální vysílání Bobošíkové (které často představovala pouze černá obrazovka s omluvnou zprávou) sledovali diváci, kteří přijímali televizní signál anténou (80 procent). Vysílání „rebelů“ přijímalo zbylých 20 procent majitelů satelitních přijímačů a kabelového připojení. (BBC, online, cit. 2013-02-24).

dokumentární a publicistické. Jen malé procento pak zastupují pořady hudební, vzdělávací a náboženské. (Výroční zpráva o hospodaření, 2011, s. 18).

Organizační části tvoří ČT v Praze, Televizní studio Brno a Televizní studio Ostrava. Organizační struktura ČT je dále tvořena samostatnými pracovními útvary, jako je vývoj pořadů a programových formátů, program, výroba, technika, ekonomika a provoz, marketing a obchod a zpravodajství. Tyto segmenty mají vlastní vedení a jmenovaného ředitele, stejně jako TS Brno a TS Ostrava. Současným ředitelem zpravodajství je Zdeněk Šámal. Zpravodajství se dále dělí na redakci zpravodajství a redakci aktuální publicistiky, zcela samostatně pracuje také redakce sportu. Redakce zpravodajství má na starost hlavní zpravodajskou relaci Události, dále pořady Události v regionech, Počasí, Studio 6, Zprávy ve znakovém jazyce a Události, komentáře.

Česká televize je členem několika mezinárodních organizací, především Evropské vysílací unie EBU a celosvětového sdružení vysílatelů veřejné služby PBI. Dále pak spolupracuje s organizacemi Euronews a Eurosport, které jsou důležité zejména pro zpravodajské a sportovní vysílání ČT. Dále je například součástí Mezinárodní federace filmových archivů BFA a Mezinárodního hudebního a mediálního centra IMZ. (Česká televize, online, 2013-01-27).

Doprovodnými službami ČT je Teletext ČT, Teletext Express a výroba skrytých titulků. S digitalizací televizního vysílání přibyla také služba Elektronického programového průvodce EPG, který umožňuje rovněž nahrávání pořadů. Poslední službou je nově Dálková aktualizace přijímačů DVB-SSU prostřednictvím vysílaného digitálního televizního signálu.

2.3 Postavení pořadu Události na mediálním trhu

Prvním a doposud největším konkurentem ČT je televize Nova, jejímž vlastníkem je společnost CET 21. Do roku 1996 sledovanost ČT1 klesala úměrně nárůstu sledovanosti Novy. Poté začala Nova ztrácet a na mediálním trhu výrazně stoupla televize Prima. *„Ze sledovanosti stanic Nova, Prima a ČT1 je patrné, že kolem roku 2004 (kdy došlo k poklesu trhu denního tisku) se televizní trh stabilizoval.“* (Bednařík a kol., 2011, s. 379). Ve stejném roce má televize Prima poprvé srovnatelný počet diváků jako první kanál České televize.

Kromě výše uvedených stanic se o trh dělí také sesterské stanice ČT1, a to ČT2, ČT24 a ČT sport, dále filmová stanice společnosti CME Nova Cinema, nová stanice pro muže Fanda, Telka a Smíchov. V rámci Primy přibýly stanice Prima Cool a Prima Love. První stanice se přejmenovala na Prima Family a na začátku roku 2013

začala vysílat také stanice Prima Zoom. Ze stoupající sledovanosti se může těšit celoplošná česká televize Barrandov a na trhu se také s několika pauzami drží i hudební televize Óčko. Licenci pro celoplošné vysílání obdržela nově i TV Pohoda, Inzert TV a televize Šlágr.

V roce 2012 byla sledovanost České televize v porovnání s jinými roky stabilních 30 procent diváků nad 15 let. Nejvíce procent ztrácí stanice Novy, která měla také 30 procent diváků, což je o více než čtyři procenta méně v porovnání s rokem 2011 (v roce 1997 měla 52 procent). Oproti předešlým rokům si naopak polepšily stanice Primy, které měly v součtu 24 procent a televize Barrandov, která měla přes pět procent. (ATO-Mediaresearch In: mediář.cz, online, cit. 2013-01-02).

Pokud jde o pořad Události a jeho postavení na trhu, můžeme porovnat sledovanost ze dne 20. srpna 2012, což je datum nacházející se zhruba v polovině našeho šetření. Data zpracovala společnost Média a. s. a uveřejnil je 21. srpna 2012 internetový magazín mediamania. V době začátku Událostí ČT pořad sledovalo 508 tisíc diváků, ve stejné době však už pět minut běží zpráva televize Prima, které měly ve stejnou dobu 877 tisíc diváků. V půl osmé, kdy začínají Televizní noviny Novy, klesl výrazně počet diváků Primy. Poměr diváků ČT1 a ČT24 zůstal relativně stabilní. Ve tři čtvrtě na osm měla televize Nova téměř milion a půl diváků, zatímco Události méně než půl milionu. Přestože to sledovanosti příliš neodpovídá, považují diváci Události za nejdůvěryhodnější zpravodajskou relaci. *„Události považuje podle průzkumu společnosti TNS AISA za nejdůvěryhodnější televizní zpravodajství 61 procent obyvatel ČR starších 15 let. Zpravodajství komerčních stanic hodnotí jako nejdůvěryhodnější podstatně méně diváků – Zprávy FTV Prima jsou nejdůvěryhodnější pro 21 procent respondentů, Televizní noviny TV Nova pro 17 procent.“* (Strategie.cz, online, cit. 2012-01-02).

Mediální trh v oblasti televizního vysílání činí v současné době stabilních 20 miliard Kč. V ohrožení jsou oproti tomu trh rozhlasový a trh tištěných médií. Největší nárůst zaznamenal v posledních letech trh internetový. *„Nejlépe si v období 1. Q – 3. Q 2012 stál internet, který jako jediný mediatyp meziročně posílil, a to o 26 procent na 3,6 miliardy korun.“* (Marketing&Media, online, cit. 2013-01-11). Na konferenci Vize 2012-2021 uvedl generální ředitel České televize Petr Dvořák pro ČTK: *„Obsah v budoucnu rozhodne a bude dál televizi držet naživu. Internet je roztržštěné médium, na kterém nelze sledovat dlouhá videa. Televize jako pasivní médium pořád ještě přitahuje většinu populace a v budoucnu bude mít i nadále velmi silný podíl na celkovém mediamixu.“*

2.3 Zpravodajství ČT online

Možnost sledovat archiv vysílání České televize na internetu měli její diváci od roku 2004, kdy vzniklo iVysílání ČT. Samotný web má však televize již od roku 1996. V roce 2005 vznikl na internetu samostatný portál pro vysílání tehdy spuštěné zpravodajské televize ČT24 a v současné době má své samostatné stránky také televize ČT sport.

Výrazným krokem k širšímu působení ČT na internetových sítích bylo vytvoření divize Nová média v roce 2010, která převzala také spravování teletextu. Jejím ředitelem se stal Milan Fridrich, ten je ale v současné době ředitelem programu ČT a na jeho místo nastoupila Pavlína Kvapilová. V témže roce spustila Česká televize živé vysílání po vzoru tehdy fungující konkurenční zpravodajské televize Z1. V roce 2011 měly weby ČT průměrnou měsíční návštěvnost okolo 1,5 milionu uživatelů. V roce 2011 zprovoznila ČT aplikaci iVysílání pro chytré telefony. Další možností působení na internetu jsou sociální sítě. ČT má své stránky jak na Facebooku, tak na Twitteru a své vysílání distribuuje i na stránkách youtube.com a Stream.cz. Nová média se posléze objevují i v rámci televizního vysílání jako prostředek komunikace s diváky, například v interaktivním pořadu Hyde Park. (Lupa, online, cit. 2013-01-31).

Stránky iVysílání ČT se vzhledem k rychlému technickému pokroku v oblasti internetu často inovují. Co však zůstává stejné, je distribuce pořadů výhradně z výroby České televize (oproti webům komerčních televizí). V aktuální podobě si na stránkách iVysílání mohou návštěvníci najít sledovaný obsah buď podle navigace pořadu, podle data nebo mohou sledovat živé vysílání všech čtyř stanic.

V archivu lze nalézt všechny díly pořadu Události minimálně rok zpět. V přehrávacím panelu pořadu Události si může uživatel vybrat ze čtyř rozlišení, zvolit velikost okna, nebo si nastavit titulky. Na přehrávací lince timeline jsou vyznačeny záložky pro všechny jednotlivé zprávy (tato služba občas chybí u některých dílů). Pod přehrávacím oknem je pět záložek – Obsah, Další části (starší díly), Bonusy, Diskuse a Titulky. Obsah je složen z jednotlivých příspěvků, u kterých je uveden titulek, krátký obsah a stopáž zprávy. Vybrané zprávy si může uživatel přehrát z playlistu. Ani Obsah však není řádně zpracován u zcela všech dílů pořadu. V horní části stránky je pak uveden počet zhlédnutí, hodnocení uživatelů a celková stopáž.

3 ZPRAVODAJSTVÍ SLOVENSKÉ TELEVIZE

Tato kapitola pojednává o slovenském veřejnoprávním televizním zpravodajství, a to z hlediska historického vývoje, stávající struktury a postavení hlavní zpravodajské relace Správy STV na televizním trhu. Samostatnou podkapitolu tvoří také popis internetové verze zpravodajství STV.

3.1 Historie zpravodajství STV

Slovenská televize začala stejně jako ČT vysílat v roce 1992. Od 1. ledna 1993 pak přebírá vysílací okruh Československé televize pro území Slovenska a začíná vysílat i na druhém kanále STV2. Mezi lety 2008 a 2011 také krátce fungovala sportovní stanice STV3.

Na počátcích své existence bojovala STV jak s programovými, tak ekonomickými problémy. Do roku 2008 se v jejím vedení vystříдалo šestnáct generálních ředitelů a třináct různých managementů. Například v roce 2004, během vedení generálního ředitele Richarda Rybníčka (bývalého ředitele televize Joj), došlo ke kompletní změně grafiky, vysílací struktury a také z velké části personálního obsazení. K další výrazné změně dochází v roce 2008. *„Stát se výrazným nositelem veřejné programové služby, přinášet pohotové a fundované zpravodajské, publicistické a diskusní pořady, obnovit vlastní původní tvorbu a soustředit se na spokojenost diváka před ukazateli sledovanosti – to jsou některé z priorit nového ředitele STV Štefana Nižňanského.“* (STV, online, cit. 2013-01-23).

Stejně jako v případě české veřejnoprávní televize, docházelo údajně ke zpolitizování Rady STV a Rady pro vysílání a retransmisi. *„Je nepochybné, že Slovenská televize pod vedením Igora Kubiše, především v roce 1998, se stala hlásnou troubou Mečiarovy vlády a strany Hnutí za demokratické Slovensko.“* (Dinka, 2008, s. 55). V tehdejší politickém období vznikla nová Rada STV urychlenou novelizací zákona, aby se údajně dala najednou vyměnit celá předešlá rada spojená s tehdejší vedením STV. K dalším výrazným problémům ve Slovenské televizi dochází v roce 2007. Část zpravodajské redakce podává k Radě stížnost na cenzuru svých příspěvků. Tuto stížnost Rada Slovenské televize odmítá a konstatuje: *„Většina připomínek redaktorů je odrazem jejich neprofesionality a nepochopení potřeby veřejnoprávního zpravodajství.“* (Tamtéž, s. 74). Ve stejném roce Rada vytkla STV také

její programovou skladbu. Mimo jiné i na základě této výtky přišel v roce 2007 o místo tehdejší generální ředitel Radim Hreha.

K 31. 12. 2010 samostatná Slovenská televize zaniká, a stává se spolu se Slovenským rozhlasem organizační složkou Rozhlasu a televize Slovenska. Současným generálním ředitelem RTVS je Václav Mika.

3.2 Struktura STV

Slovenská televize je organizační složkou Rozhlasu a televize Slovenska, jenž je zřízen zákonem o RTVS jako vysílatel, jehož posláním je poskytovat službu veřejnosti. Statutárním orgánem je generální ředitel jmenovaný na pětileté období Národní radou republiky, jediným ústavodárným a zákonodárným orgánem SR. Kontrolním orgánem je Rada RTVS, která je volená Národní radou. Jejími členy jsou tři odborníci v oblasti rozhlasového vysílání, tři v oblasti televizního vysílání, dva v oblasti ekonomie a jeden odborník na právo.

Financovaná je STV z televizních poplatků, státního rozpočtu a zákonem vymezené podnikatelské činnosti. Transfery ze státního rozpočtu pokrývají 29 procent výnosů RTVS. Podle výroční zprávy RTVS za rok 2011 činil rozpočet Slovenské televize v přepočtu přibližně 1 943 mil. Kč (75 739 598 €).

RTVS má v současné době hned několik dceřiných společností, a to STV Production & Technology s r. o, STV Broadcasting, s r. o. a Media RTVS, s r. o. která má na starosti prodej vysílacího prostoru. Dále pak RTVS, s r. o. úhrady za služby veřejnosti a nakonec společnost PMT, s r. o., zprostředkovávající výsledky peplemetrových měření, jež se na Slovensku provádí od roku 2004.

Největší část programové skladby Slovenské televize na programech Jednotka a Dvojka tvoří dramatická tvorba a publicistické pořady. Za rok 2010 činilo zastoupení těchto dvou typů celkem 49 procent. Oproti tomu zpravodajství a sport zaujímá pouze 24 procent vysílacího času (pokud nepočítáme pořad Živá panoráma a přenosy ze zasedání NRSR). Dalšími, již o něco méně zastoupenými typy, jsou programy vzdělávací, zábavní a dokumentární. Jen malé procento pak zastupují pořady hudební a náboženské. (Výroční zpráva o STV, 2010, s. 72).

Organizační části RTVS tvoří kromě hlavního centra v Bratislavě také studio v Banské Bystrici a studio v Košicích. Organizační struktura RTVS je dále tvořena samostatnými pracovními útvary, jako je sekce ekonomiky, lidských zdrojů, marketingu a komunikace, technické realizace, programových služeb STV a SRo, centrum národního vysílání a sekce zpravodajství, sportu a publicistiky. Tyto segmenty mají

vlastní vedení a jmenovaného ředitele, stejně jako TS Banská Bystrica a TS Košice. Současným ředitelem zpravodajství, sportu a publicistiky je Lukáš Diko. Sekce se dále dělí na odbor rozhlasového zpravodajství, sportu, televizního zpravodajství, aktuální a analytické publicistiky a odbor produkce a výroby. Redakce televizního zpravodajství má na starost hlavní zpravodajskou relaci Správy RTVS, dále pořady Správy a komentáře, O 5 minut 12, Svet v obrazoch, Podľudňajšie správy, Správy o 16:00 a Nočné správy.

3.3 Postavení pořadu Správy STV na mediálním trhu

V roce 1994 dostala první licenci pro komerční vysílání VTV, ta však po celou dobu své existence zápasila s finančními problémy a v roce 2000 jí byla Radou pro vysílání a retransmisi licence odňata. Dalšími, už stabilnějšími, komerčními televizemi na trhu jsou TV Joj a TA3. TV Joj vznikla v roce 2002, ale 80 procentního teritoriálního pokrytí dosáhla až v roce 2005. V minulosti byla považována za slabší konkurenci, která jen přebírá programy od své sesterské české stanice TV Nova. V roce 2007 se však většinovým vlastníkem stala finanční skupina J&T a i díky marketingovým změnám se její pozice zlepšila a stabilizovala. Rok na to začíná vysílat také filmová televize Joj Plus a v roce 2013 má zahájit vysílání i třetí stanice TV Joj. Nejvýznamnějším konkurentem hned po nástupu na trh v roce 1996 je však pro STV televize Markíza. (Šmíd, 2004, s. 31)

O největší podíl sledovanosti se na slovenském televizním trhu dělí osm stanic. První dvě, Jednotka a Dvojka, patří pod STV. Kromě zmiňovaných, TV Joj, Plus, TA3 a TV Markíza, se jedná o sesterské televize Markízy, a to o TV Doma zaměřenou na ženy a nejmladší filmovou televizní stanici zaměřenou na muže Dajto. Velký podíl na trhu mají také maďarské stanice a české stanice, které mají v součtu větší sledovanost než Jednotka STV. Nejlepší postavení na trhu má v současné době televize Markíza, následně TV Joj a třetí místo zaujímá Jednotka. (PTM, online, cit. 2013-01-26).

Pokud se jedná o sledovanost hlavních zpravodajských relací, je odskok dvou hlavních komerčních médií na Slovensku od veřejnoprávní televize výrazně vyšší, než jak je tomu na českém televizním trhu. V kategorii 12-54 let sledovalo v roce 2012 podle společnosti PMT s r. o. Televizní noviny Markízy 343 tisíc lidí, Noviny TV Joj sledovalo 336 tisíc lidí a Správy STV sledovalo pouze 55 tisíc lidí. Podíl diváků 12+ má

tak zpravodajská relace STV 9,5 procenta. (PTM, online, cit. 2013-01-26). Správy STV se na konci roku 2012 přejmenovaly na Správy RTVS.⁶

Objem financí v rámci mediálního trhu systematicky klesá. „*Je to způsobeno především poklesem reklamy v tištěných médiích, rádiích a poklesem venkovní reklamy. V roce 2011 naopak rostly investice firem do reklamy v televizích a na internetu.*“ (HNoline, online, cit. 2013-01-26). Celoplošné televizní stanice na Slovensku prodaly v roce 2012 reklamu v přepočtu za více než 16 miliard Kč (632 tisíc eur), což je o 15 procent více než v roce 2011. Nejvíce reklamy odvysílala loni TV Joj (26 procent), Markíza (24 procent), Plus (23 procent) a Doma (17 procent). Pořadí doplňují TA3, Jednotka, Dajto a Dvojka, přičemž veřejnoprávní televizní okruhy mají přísnější omezení na vysílání komerčních sdělení. (Mediálne.sk, online, cit. 2013-01-28).

3.4 Zpravodajství STV online

Začátek budování obrazu STV na internetových stránkách nebyl zrovna šťastný. V letech 2002-2006 televize STV „outsourcovala“ veškerou činnost související s provozem webu a teletextu na externí dodavatelské firmy. Televize publikaci materiálů na stránkách prakticky neřídila, jen při ní pasivně asistovala. Tento stav výrazně poškodil komunikaci na úrovni: televizní tvůrci – diváci. „*Na základě připomínek členů Rady STV k jazykové a obsahové úrovni webové stránky STV a stránek teletextu bylo v červnu 2008 personálně obsazeno systematizované místo vedoucího redakce internetu, teletextu a nových médií.*“ (Výroční správa STV, 2008, s. 73). Tím se stal Jaromír Vybíral. V průběhu druhé poloviny roku je na internetových stránkách STV, ale i na teletextu možné pozorovat lepší úroveň vzhledu, obsahu a jazykové úrovně publikovaných materiálů.

Přehled měsíční návštěvnosti webové stránky STV za rok 2009 uvádí průměrně 260 tisíc uživatelů, kteří uskutečnili za měsíc průměrně 600 tisíc návštěv. V roce 2007 přibylo k online vysílání Jednotky také samostatné živé vysílání druhého programu STV. Nejedná se však o nepřetržitý přenos. Slovenská televize nemá zakoupená práva na internetové vysílání všech distribuovaných programů (především v případě některých sportovních přenosů). (Technické info STV, online, cit. 2013-01-30).

---

⁶ V době provádění našeho šetření, kterému je věnována praktická část této práce, se však relace jmenovala ještě Správy STV. Proto je tento název v druhé části práce používán namísto současného označení.

Programem, který však jistě návštěvníci internetu online sledovat mohou, a to jak na stránkách Jednotky, tak i Dvojky, jsou Správy RTVS (dříve Správy STV). Stejně tak lze hlavní zpravodajskou relaci STV dohledat v archivu, a sice zhruba půl roku zpět. Při přehrávání programu je v pravém sloupcovém panelu k dispozici přehled zpráv a při „njetí“ kurzorem na titulek zprávy se dočasně zobrazí krátký text s obsahem zpravodajského bloku. Uvedení délky jednotlivých příspěvků ani celé relace k dispozici není, ale přehled událostí je oproti stránkám ČT zpracován pro všechny díly pořadu Správy RTVS. K dispozici je však pouze jeden typ rozlišení a titulky bohužel chybí.

4 MEDIÁLNÍ ANALÝZY

Vysílací média byla v centru zájmu mediálních teoretiků prakticky od jejich vzniku. S nárůstem vlivu mediální komunikace ve 20. století rostl také zájem o analýzu fungování masových médií a jejich praktického využití v oblasti manipulace. „*Oblast akademického a komerčního výzkumu médií, ačkoliv se zabývají podobnými otázkami, se ve svém přístupu liší [...] zejména v odlišné motivaci poznávat mediální komunikace, které se odráží v rozdílném výběru témat výzkumů, metod poznání a také dostupnosti výsledků výzkumu pro širokou veřejnost.*“ (Trampota a Vojtěchovská, 2010, s. 12).

Kromě motivace výzkumu se však jednotlivé výzkumné směry médií lišily především svým celkovým přístupem k médiím. Jeden z prvních přístupů představovala kritická frankfurtská škola. Z hlavních představitelů můžeme jmenovat například Maxe Horkheimer a Theodora Adorna, kteří kritizovali masové mediální prostředky mimo jiné pro jejich uniformitu, monotónnost, vzývání techniky, eskapismus a tvorbu falešných potřeb. (McQuail, 2009, s. 128). Odlišné pojetí představuje například empirický sociologický výzkum Paula Felixe Lazarsfelda. „*První velká empirická práce Výzkumného střediska pro hospodářskou psychologii založeného Lazarsfeldem – Studie posluchačů vídeňského rozhlasu, byla založena na dotazníkovém šetření 110 tisíc posluchačů rozhlasu v celém Rakousku.*“ (Jeřábek, 1997, s. 39).

Po druhé světové válce byly nejaktivnějším hráčem na poli mediálního výzkumu Spojené státy americké. „*Sociologie, jejíž teoretické zázemí postupně vyzrálo, nabídla funkcionalistický rámec pro analýzu společenských institucí, a tedy i masmédií.*“ (McQuail, 2009, s. 74). Výzkumná témata vyplývají ze známého komunikačního modelu Harolda Lasswella z roku 1948: Někdo, říká něco, někomu, nějakým kanálem a s nějakým účinkem. V centru zájmu výzkumu je tak podavatel, mediální sdělení, publikum a účinky. Pro účely kvalitativních metod je však toto třídění nedostatečné. „*V případě kvalitativního výzkumu produkce mediálních sdělení nelze oddělit složku mediální organizace nebo mediálních profesionálů a vznikajících mediálních sdělení.*“ (Trampota a Vojtěchovská, 2010, s. 15). Proto vznikala i jiná dělení výzkumu, a to například na výzkum rámce fungování médií, výzkum zaměřený na účastníky (podavatelé a publikum), výzkum mediálních sdělení (např. analýza diskursu) a výzkum infrastruktury mediálních sdělení. (Tamtéž, s. 15).

Za primární metody mediálního výzkumu se pokládá kvalitativní a kvantitativní obsahová analýza. Obsahovou analýzu definoval v padesátých letech minulého století Bernard Berelson: „*Jedná se o výzkumnou techniku pro objektivní, systematický a kvantitativní popis zjevného obsahu komunikace.*“ (Reifová a kol., 2004, s. 76). Tato metoda pracuje s evidováním jednotlivých jevů, které jsou řazeny v rámci daných kategorií. Jevy se zjišťují na vybraném vzorku, který musí být dostatečný pro relevanci výsledků. Kvantitativní analýza je založená na sledování počtu těchto jevů. Všechny prvky obsahu médií se však kvantifikovat nedají. Oproti tomu kvalitativní analýzy nejsou standardizované a dávají tak větší prostor pro hlubší výzkum. Nedají se však provádět na tak širokém vzorku. „*Stoupenčí kvalitativních metod odmítají představu, že by fakta mohla promlouvat sama za sebe, často kritizují proklamovanou objektivitu kvantitativních metod.*“ (Trampota a Vojtěchovská, 2010, s. 19). Další výhodou kvalitativní analýzy je, že si na začátku výzkumníci nestanovují žádné hypotézy a tudíž nezavádějí do svých postupů a kategorií žádná skrytá očekávání.

V sedmdesátých letech minulého století přichází Winfried Schulz a Gay Tuchmanová s teorií, že zpravodajství se podílí na sociální konstrukci reality. „*Tato perspektiva poukazuje na to, že zpravodajství tím, že vybírá určité jevy, řadí je a popisuje pomocí příhodných označování, konstruuje realitu.*“ (Trampota, 2006, s. 11). Ve stejné době také vzniká studie koncepce zpravodajských hodnot Johanna Galtunga a Mari Rugeové či studie o nastolování agendy, jakožto dlouhodobém účinku zpráv na publikum, od Maxwella McCombse a Davida Shawa. Výzkum zpravodajských obsahů byl také v centru zájmu britské Glasgowské mediální školy (GUMG). „*V popředí zájmu GUMG je podíl zpravodajství na politickém dění. Zajímají se o předpojatost promítající se do zpravodajství ve volbě slov a větných konstrukcí, signalizaci perspektivy a užití jazykových i obrazových prostředků nepřiznaného hodnocení podporujícího tu či onu stranu konfliktu.*“ (Trampota, 2006, s. 18).

Pokud jde o výzkum v rámci této bakalářské práce, je možné jeho postup přirovnat k průzkumu televizního zpravodajství Ivana Vágnera, který publikoval v knize *Televizní zprávy – psychický nátlak?*. Porovnává v něm hlavní zpravodajské relace Události ČT, Televizní noviny Novy a Zprávy Premiéry TV na vzorku sedmi dní. Stejně jako v našem šetření se Vágnér zajímal o to, podle jakého klíče jsou vybírány události do zpravodajství, zdroje a aktéři zpráv, obrazová stránka vysílání či řazení, délka a žánr zpráv. Autor interpretuje výsledky jako potvrzení manipulativního charakteru televizního zpravodajství. Cíl našeho výzkumu je skromnější, a to porovnat pracovní postupy dvou redakcí a tyto rozdíly vysvětlit. Zásadní rozdíl je také v předmětu výzkumu, kterým jsou čistě veřejnoprávní média.

PRAKTICKÁ ČÁST

5 KVANTITATIVNÍ OBSAHOVÁ ANALÝZA

Tato kapitola shrnuje cíle, hypotézy a závěry kvantitativní obsahové analýzy zaměřené na hlavní televizní zpravodajské relace české a slovenské veřejnoprávní televize. Kromě výsledných dat obsahují jednotlivé kapitoly možnou interpretaci výsledků šetření (diskusi). Porovnávali jsme zastoupení jednotlivých rubrik, aktérů, zdrojů a zpravodajských hodnot veřejnoprávního zpravodajství. U zahraničních zpráv jsme dále sledovali domácí aktéry a témata spojená s Evropskou unií. Pozorované parametry jsou zvoleny tak, aby vypovídaly o struktuře pořadu a postupech redakce.

5.1 Cíle výzkumu

Cílem výzkumu je porovnat české a slovenské veřejnoprávní televizní zpravodajství, a to prostřednictvím jejich hlavních zpravodajských relací Události (ČR) a Správy STV (SR). Obě dvě televizní stanice, ČT i STV, vznikaly na základech zaniklé Československé televize. Analýza byla prováděna přibližně 20 let po vzniku těchto dvou televizí, což je doba, za kterou měly čas se jistým směrem vyprofilovat. Stále však jde o dvě veřejnoprávní stanice zřízené na základě velice podobné legislativy. Jejich odlišnosti budou tedy zřejmě odrážet spíše odlišnost celkového politického, kulturního a sociálního zaměření těchto dvou států.

5.2 Otázky a hypotézy

Základní otázka tohoto výzkumu zní, jak se liší české a slovenské veřejnoprávní zpravodajství z následujících hledisek:

1. zastoupení rubrik,
2. zastoupení států v zahraničním zpravodajství,
3. četnosti informování o Evropské unii,
4. četnosti informování o zahraničních tématech s domácím aktérem,
5. zastoupení hlavních aktérů zpráv,
6. výskytu zpravodajských hodnot,
7. zastoupení zdrojů,
8. témat a rozsahu úvodní zprávy.

K těmto otázkám byly sestaveny následující hypotézy:

1. Není důvod se domnívat, že by se mělo zastoupení jednotlivých rubrik u českého i slovenského média výrazně lišit. Přestože se jedná o veřejnoprávní média, předpokládáme, že každé médium reaguje i na poptávku publika, aby udrželo krok s komerčními televizemi na mediálním trhu. Proto se domníváme, že odchylky v zastoupení rubrik budou odrážet celostátní tematickou agendu daných zemí.
2. Zahraniční zpravodajství Událostí a Správ STV by mělo být opět velmi podobné, přesto se domníváme, že slovenská televize bude věnovat více pozornosti aktérům východní Evropy, Maďarska a Ruska. Česká Republika pak bude věnovat více pozornosti aktérům západní Evropy a USA. Tento předpoklad vychází z aktivnějších politických styků mezi danými zeměmi či větší geografické blízkosti.
3. Domníváme se, že Česká republika bude o Evropské unii informovat méně, z důvodu nedůvěry české veřejnosti v tuto instituci.⁷ Slovensko je navíc oproti ČR součástí měnové unie EU.
4. Domníváme se, že výskyt domácích aktérů u zahraničních zpráv bude zhruba odrážet u obou relací podobný trend jako v případě výskytu hodnoty blízkost. Tato hypotéza vychází z domněnky, že se jedná o stejný princip, na jehož základě jsou vybírány určité události do zpravodajství.
5. Zastoupení hlavních aktérů by se nemělo u obou relací výrazně lišit. Výsledky tohoto průzkumu by mohly odrážet rutinní postupy redakcí, a to v tom smyslu, že častými aktéry budou snáze dostupní aktéři (politici, zástupci velkých institucí).
6. Výskyt zpravodajských hodnot by se mohl výrazně lišit například u hodnoty negativita. Slovensko, jako stát s větším podílem lidí hlásících se ke křesťanství⁸, bude nejspíše sledovat méně negativních událostí než česká relace. I další hodnoty se mohou lišit z hlediska rozdílů sociálního a kulturního prostředí publika.

---

⁷ Podle průzkumu agentury STEM důvěra Čechů v EU stále klesá a v roce 2012 jí věří zhruba třetina obyvatel. Oproti tomu před třemi lety zveřejnila Evropská komise výsledky průzkumu, podle kterého je Slovensko zemí EU s největším procentem lidí (téměř 77 procent) důvěřujících této instituci.

⁸ Při posledním sčítání lidu na Slovensku v roce 2011 bylo zjištěno jen 13,4 procent lidí, kteří se nehlásí k žádné církvi (dostupné na: http://portal.statistics.sk/files/ev_v2-nabozenske-vyznanie.pdf). Oproti tomu v České republice je podle Českého statistického úřadu bez vyznání 59 procent obyvatel (dostupné na: <http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/tab/57004FA0EA>)

7. Z hlediska zdrojů očekáváme celkově širší zastoupení zdrojů u české relace vzhledem k většímu personálnímu zázemí české redakce.⁹
8. Úvodní zprávy se budou lišit tematicky podobně jako zastoupení rubrik, viz první hypotéza. Délka se bude lišit v souvislosti s celkovou strukturou pořadu, viz kapitola dramaturgie pořadu.

5.3 Výzkumná metoda

Výzkum byl prováděn metodou kvantitativní obsahové analýzy. Analýza byla prováděna na vzorku 12 pořadů Správ STV a 12 pořadů Událostí v období od 1. května 2012 do 31. října 2012. Aby bylo možné porovnávat agendu zahraničního zpravodajství českého a slovenského média, byl vždy u obou pořadů sledován stejný den. Díly pořadů byly vybírány náhodně. Výzkum se však vyhýbá datům s významnými událostmi, které by mohly ovlivnit strukturu zastoupení rubrik ve vysílání. Jedná se například o den zahájení Olympijských her, či o poslední den konání prezidentských voleb v USA.

Za kódovanou jednotku, tzn. celistvý útvar, kterému byly přiřazovány kódy v jednotlivých kategoriích, je považována jedna zpráva (jeden zpravodajský blok věnující se jedné události) s rozsahem 30 vteřin a více. Není kódován úvodní souhrn a upoutávky na následující zprávy, pořady či následující den. Celkově bylo evidováno 500 vzorků, 250 vzorků za pořad Správy STV a 250 vzorků za pořad Události. Kódovačem výzkumu byla pouze autorka práce.

Evidence kódů byla provedena v programu Microsoft Excel, stejně jako následné vyhodnocení výsledků. Kódovací kniha a ukázka kódovacího listu jsou součástí přílohy.

5.4 Zastoupení jednotlivých rubrik

Zpravodajské příspěvky se většinou zařazují do jedné z šesti základních rubrik: politika, ekonomika, zahraničí, zprávy z domova, zprávy z kultury a sport. (Harley In: Jiráková a Köpplová, 2007, s. 121-122). Vzhledem k tomu, že jsme chtěli v našem výzkumu rozlišovat domácí a zahraniční zprávy jako samostatnou proměnnou, rozhodli jsme se tyto dvě kategorie vynechat. Zprávy z domova tak nahrazují dvě přidáné

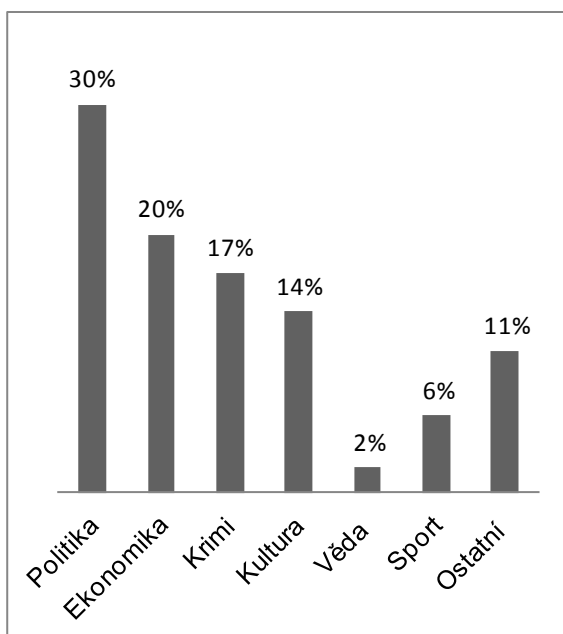
⁹ Zpravodajství ČT má k dispozici 274 pracovníků (bez vedení), oproti tomu zpravodajská redakce STV má k dispozici pouze 110 pracovníků. Zdroj výroční zpráva ČT a stránky STV.

rubriky – ostatní zprávy a kriminální zprávy. Pro analýzu rozsahu zastoupení rubrik bylo tedy určeno následující dělení:

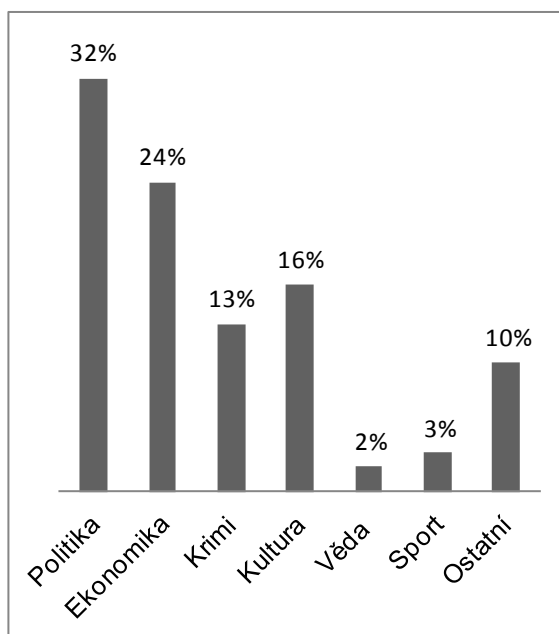
- politické zprávy,
- ekonomické zprávy,
- kriminální zprávy,
- kulturní zprávy,
- vědecké zprávy,
- ostatní zprávy.

Při určování, zda spadá událost do té či oné rubriky, rozhodovalo zpracování tématu redaktorem, tedy zvolené informační zdroje, určení hlavního aktéra, atd. Pokud bylo například událostí zvyšování daní a reportáž byla zaměřená na dopad zákona na české domácnosti, byla zpráva evidována jako ekonomická. V případě, že byla stejná událost zpracována jako reportáž z parlamentu a zdroji byly komentáře politiků, byla zpráva evidována jako politická.

Graf 1: Zastoupení rubrik u Událostí

Graf 2: Zastoupení rubrik u Správ STV

Zdroj: autorka práce (vlastní šetření)

Když porovnáme výsledky obsahové analýzy českého a slovenského média (viz graf 1 a 2), jedná se na první pohled o velice podobné zastoupení jednotlivých

rubrik ve zpravodajství. Procentuální rozdíly v zastoupeních se pohybují pouze okolo 2-4 procent.

Česká televize dává oproti STV větší prostor kriminálním zprávám, zatímco slovenské médium dává o něco málo větší prostor politice a ekonomice. Slovenské médium pracuje s menším pracovním týmem a častěji proto využívá rutinní zdroje, kterými jsou politické a ekonomické instituce. České médium má lepší personální vybavení pro pokrytí i méně dostupných zdrojů, které vystupují například v kriminálních tématech.

STV dává zase oproti Událostem větší prostor kulturním tématům. Tento nárůst kulturních témat zapříčiňují především církevní události. Slovensko jako stát s větším podílem lidí hlásících se ke křesťanství dává výrazně větší prostor oslavám svátků, reportážím z poutních míst, atp. Česká média oproti tomu dávají větší prostor sportovním událostem, které jsou pro ateistické Česko možná svým způsobem náhražkou náboženských kultů.

U kulturních témat Událostí byla častým aktérem zprávy sama Česká televize, a to většinou v roli partnera akce, či partnera kulturního produktu (natáčení koprodukčního filmu, výstava s podporou ČT, atd.). Česká televize tak využívá vysílacího času hlavních zpráv i pro svou sebe prezentaci.

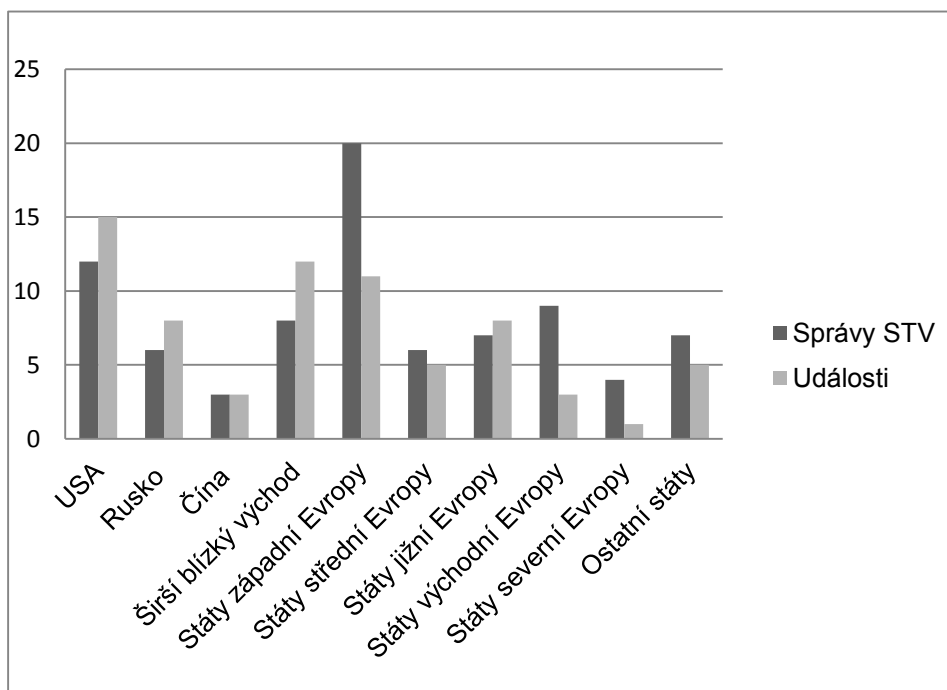
Zprávy značené jako ostatní zahrnovaly v obou relacích obdobná témata, jako je doprava, školství, ekologie, přírodní katastrofy, počasí, nehody či úmrtí.

5.5 Zahraniční zpravodajství

Pokud porovnáme poměr rozsahu zahraničního zpravodajství Událostí a Správ STV, dostaneme podle obsahové analýzy překvapivě shodných 26 procent vysílacího času. Překvapivých i z toho důvodu, že zastoupení témat a zemí, o kterých obě média referovala, se výrazně liší (viz graf 3).

Graf 3: Zastoupení států v zahraničním zpravodajství

Svislá osa představuje četnost výskytu z celkem 82 zahraničních zpráv u STV a 71 zpráv u ČT

Zdroj: autorka práce (vlastní šetření)

Největší rozdíl ve výskytu aktérů se týká západních států. Tento výsledek je z velké části ovlivněn zvýšenou četností zpráv týkajících se Evropské unie v relaci Správy STV. Zatímco podíl zahraničních zpráv souvisejících s EU činil podle analýzy u českého média 18 procent, u slovenského zpravodajství se jedná o 28 procent. Tento výsledek odpovídá stanoveným hypotézám. Česká televize informuje o EU méně. Důvodem může být nízká důvěra Čechů v tuto instituci a zároveň členství Slovenska v měnové unii EU.

Dalším výraznějším rozdílem je četnost výskytu států východní Evropy. Slovenská média referují o těchto aktérech častěji, a to zřejmě z toho důvodu, že jsou jim geograficky blíží a mají silnější politické a ekonomické vztahy. Blízkost je jednou ze zpravodajských hodnot, na jejímž základě jsou události do zpráv vybírány. (Westerstahl a Johansson In: McQuail, 2009, s. 323). Proto byl v obsahové analýze také sledován výskyt zahraničních zpráv s domácími aktéry (kteří navozují dojem blízkosti zprávy). V tomto parametru se obě relace také liší. Zatímco u Událostí se jedná o 32 procent zahraničních zpráv s výskytem domácího aktéra, slovenská relace uvedla pouze 24 procent těchto zpráv.

Česká zpravodajská relace dala větší prostor válečným zprávám z oblasti širšího blízkého východu. Zároveň častěji uváděla zprávy o procesu členek punkové

kapely Pussy Riot. Dalším častým zahraničním tématem českého média byla volba amerického prezidenta.

Slovenská relace se oproti tomu věnovala více kuriozitám (např. reportáž o potápěčském bazénu v Belgii) a politickým zprávám z východní a severní Evropy. O Spojených státech amerických referovalo slovenské médium sice téměř stejně často, ale zaměřovalo se více na diskutovaná kontroverzní témata (např. odsun mexických přistěhovalců) než na volbu prezidenta. Mezi další témata, která zvýšila četnost výskytu západních států u STV, patřila kauza odebraných dětí slovenské matce britskými úřady.

V rámci šetření byla evidována shodná témata české a slovenské relace a v průměru se jednalo pouze o necelou polovinu všech zahraničních témat. Vzhledem k tomu, že byly evidovány pouze zprávy o délce 30 vteřin a delší a zahraniční zprávy byly často součástí souhrnů krátkých zpráv, které do výzkumu nebyly zařazeny, byl by nejspíš počet shodných témat ještě menší. Delší stopáž měla totiž důležitější témata, která by se v obou relacích mohla objevit s větší pravděpodobností.

Mezi nezařazené země patřily například státy Jižní Ameriky, Japonsko, Jižní Korea, Severní Korea či Austrálie.

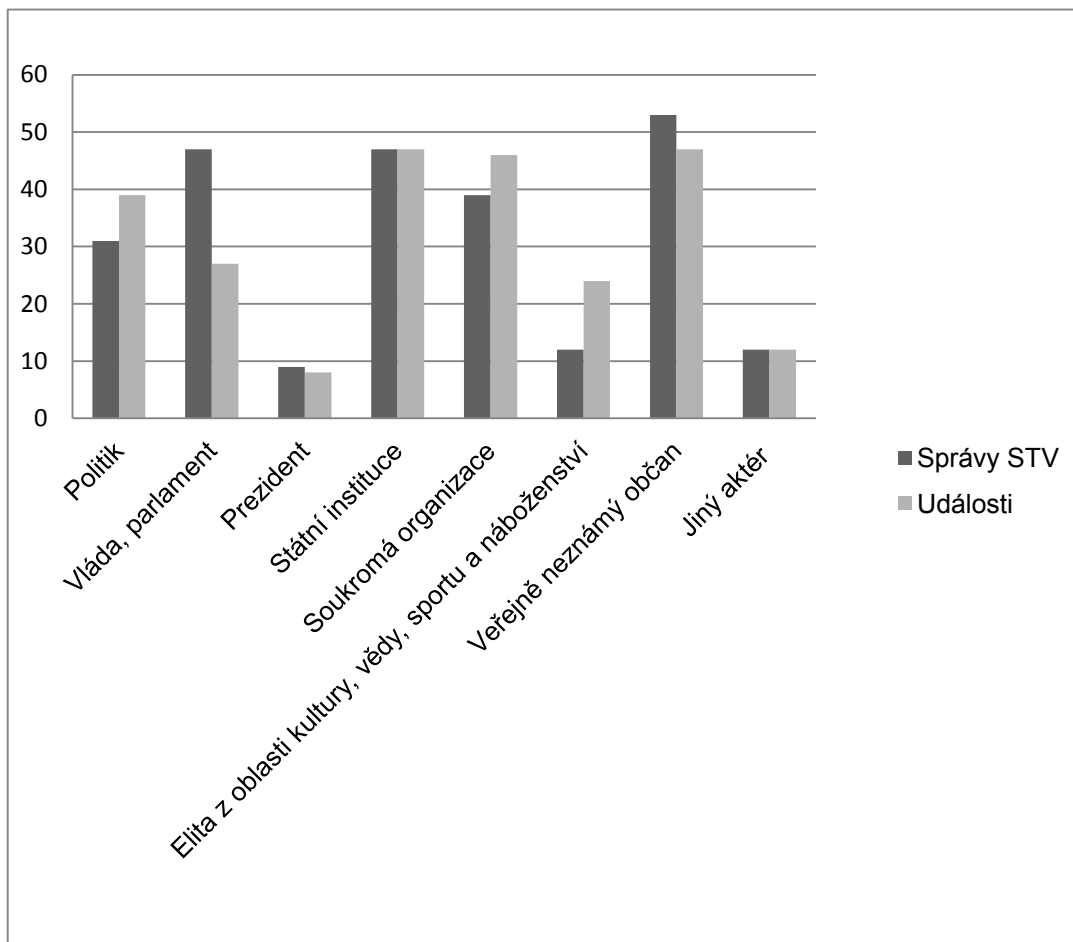
5.6 Aktéři zpráv

V této části výzkumu byl zkoumán hlavní aktér zprávy. Aktérem myslíme účastníka události, o které zpráva vypovídá, ne kupříkladu komentátory události (přestože by měli v relaci větší prostor). Jestliže nebyl aktér znám, jednalo se především o zprávy sledující určitý trend (např. „*Domácnosti budou platit více za elektřinu*“, či „*Přibývá nálezů rakoviny tlustého střeva*“, atp.), byl za hlavního aktéra označen občan. Výsledky viz graf 4.

Graf 4: Zastoupení hlavních aktérů zpráv

Svislá osa představuje četnost výskytu z celkem 250 zpráv u STV a 250 zpráv u ČT

Zdroj: autorka práce (vlastní šetření)

Největší rozdíl v rámci šetření představuje zastoupení vlády a parlamentu jakožto hlavního aktéra události. V příspěvcích Správ STV vystupovaly tyto instituce jako hlavní aktéři v případě 47 zpráv z 250, zatímco u Událostí se jedná o 27 zpráv z 250. Vysvětlení můžeme hledat jak v silnějším vlivu státu na veřejnoprávní STV, tak v rutinnějších metodách získávání informací slovenskou zpravodajskou redakcí.

Tento rozdíl částečně vyrovnává zastoupení aktéra typu politik, které je o něco vyšší u Událostí ČT. Důvodem může být větší potřeba českého média o personalizaci a naraci události, ve které by jinak slovenské médium určilo za aktéra instituci. (například titulky „*Kalouskovi prošel jeho návrh na zvýšení daní*“ je atraktivnější než „*Poslanecká sněmovna odhlasovala zvýšení daní*“).

Další výrazný rozdíl je patrný v případě elity jako hlavního aktéra. I zde můžeme sledovat bulvárnější tendenci na straně českého média, přestože se elitami nemyslí „celebrity“, ale významné osobnosti v oblasti kultury, vědy, sportu a náboženství. Jde

však opět o výraznější zastoupení narativních personifikovaných témat (ne ve smyslu polidštění, ale se zastoupením živého aktéra).

V obou případech, jak u Správ STV, tak u Událostí, se jedním z nejpočetněji zastoupených aktérů stal občan. Domníváme se, že tuto skutečnost způsobily dvě tendence. Jednak již zmiňovaný zájem o „živé“ aktéry, a zároveň snaha přiblížit témata divákům. Média tak formulovala témata spíše z optiky občanů, než jiných aktérů (Moderátor proto uvedl zprávu spíše jako „*Lidé se nemusí bát zvýšeného internetového pirátství*“ než „*Internetové pirátství je na ústupu*“).

V případě státních a soukromých organizací je v českém médiu jejich zastoupení vyrovnané. Správy STV dávají mírnou přednost událostem, které se týkají státních institucí, měst a obcí. Tento fakt by se dal opět vysvětlit na základě častějšího používání rutinních zdrojů menší redakcí.

Nejmenší zastoupení měl v obou případech prezident a jiný aktér. Mezi jinými aktéry se vyskytovalo například počasí, zvířata, odborníci či předměty.

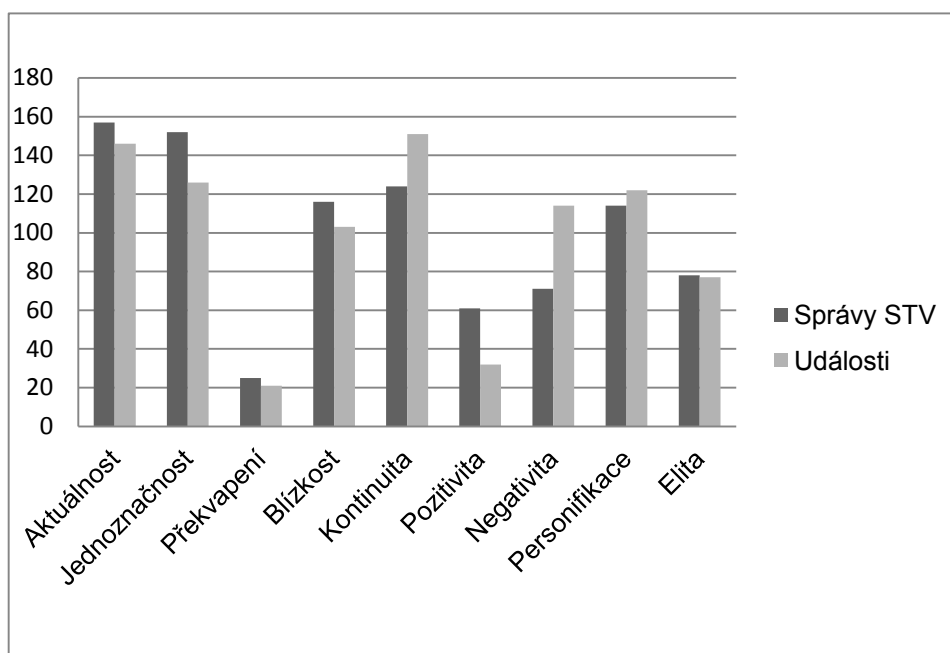
5.7 Zpravodajské hodnoty

Před tím, než zde uvedeme výsledky výskytu jednotlivých zpravodajských hodnot, musíme definovat, co to zpravodajské hodnoty jsou. „*Jimi se označují vlastnosti, kterými musí událost disponovat, aby se mohla stát zprávou.*“ (Trampota, 2006, s. 26). Zřejmě nejznámější empirické šetření v oblasti zpravodajských hodnot provedli v 60. letech severští autoři Johan Galtung a Mari Rugeová. V rámci výzkumu stanovili 12 zpravodajských hodnot, kterými jsou: frekvence, jednoznačnost, etnocentrismus, souznění, překvapení, kontinuita, variace, vztah k elitním národům a osobám, personalizace, negativita a práh pozornosti. Mezi další dělení zpravodajských hodnot patří například typologie Westerstaha a Johanssona: důležitost, blízkost, dramatičnost, přístup a ideologie. (Trampota, 2006, s. 26) Pro náš výzkum jsme se rozhodli vybrat kombinaci z výše uvedených typologií, a to: Aktuálnost, jednoznačnost, překvapení, blízkost, kontinuitu, pozitivitu, negativitu, personifikaci a zastoupení elitní osoby či státu. Hodnoty typu důležitost, ideologie či přístup jsou těžko prokazatelné, a proto jsme je do našeho průzkumu nezařadili. Pozitivita v žádném průzkumu jako zpravodajská hodnota uvedena nebyla, přesto jsme se ji rozhodli do výzkumu zařadit, jelikož se domníváme, že pozitivní lidsky jímavé příběhy, výhry či oslavy jsou také divácky atraktivními tématy, přestože negativita je samozřejmě hodnotou daleko silnější.

Výsledky komparativního výzkumu výskytu zpravodajských hodnot u Správ STV a Událostí jsou uvedeny v grafu 5. Nebyla evidována jediná událost, která by nesplňovala alespoň jednu hodnotu. Průměrně obsahovala jedna událost zhruba čtyři zpravodajské hodnoty. V následující interpretaci výsledků se budeme věnovat postupně každé hodnotě zvlášť.

Graf 5: Výskyt zpravodajských hodnot

Svislá osa představuje četnost výskytu z celkem 250 zpráv u STV a 250 zpráv u ČT

Zdroj: autorka práce (vlastní šetření)

Aktuálnost je podle očekávání jednou z nejvíce evidovaných zpravodajských hodnot. Přesto se dal očekávat výskyt vyšší než „pouhých“ 58 procent aktuálních zpráv u Událostí a 63 procent zpráv u pořadu Správy STV. Za aktuální zprávy byly považovány pouze ty události, které se staly téhož dne, kdy byla zpráva odvysílána, nebo se měly stát dne následujícího. Za neaktuální zprávy byly považovány i ty, v nichž nebylo jasně řečeno, kdy se událost stala. Vyšší počet neaktuálních zpráv u České televize je především zapříčiněn větším počtem událostí sledujících určitý trend, který není možné datově specifikovat.

U hodnoty **jednoznačnost** se již česká a slovenská zpravodajská relace liší o něco více. Správy STV si vybíraly jednodušší, snáze pochopitelná témata než Události ČT. Opět se však u obou relací jednalo o velice často sledovanou hodnotu. Častějšími tématy Událostí však byly například korupční kauzy a finanční zpronevěry,

kteře si řádaly hlubří analýzu pro objasnění daného problému. Mezi složitější události STV patřila především ekonomická a některá politická témata.

Hodnota **překvapení** byla nejméně zastoupenou hodnotou s výskytem okolo deseti procent u obou relací. Za překvapivé zprávy byly považovány pouze ty, které přinášely nové, nepředvídatelné, případně šokující informace. Tato hodnota částečně odráží skutečné nečekané dění a na druhou stranu je záměrně vyhledávanou hodnotou bulvárními médii, jelikož se předpokládá, že mohou být šokující zprávy pro publikum atraktivnější. U Slovenských zpráv jsme sledovali jen o málo častější výskyt této hodnoty oproti české relaci. Ani jedna z redakcí však záměrně nevyhledává šokující zprávy. Přesto se ve slovenském médiu objevilo pár kuriozit (např. „*Hologramové vystoupení mrtvého zpěváka*“, „*Šestiletý chlapec pokořil horu*“, atp.).

Blížkost je hodnota, která se dala identifikovat nejhůře ze všech uvedených. „Čím blíže městu, regionu či státu, kde žije předpokládané publikum, se událost odehrála, tím pravděpodobněji bude zaznamenána.“ (McQuail, 2009, s. 323). V našem průzkumu jsme však nesledovali pouze blízkost geografickou, ale i sociální, proto jsme se zaměřili na evidování témat, která jsou blízká co nejširšímu publiku veřejnoprávní televize. Nejčastějšími blízkými tématy byla témata ekonomická a ostatní, někdy také témata politická a kulturní. Mírně převažuje výskyt blízkých slovenských zpráv. Výsledek se dá opět připsat jednak větší snaze Událostí o personifikaci a také většímu výskytu českých kriminálních témat.

Kontinuita je nejčastěji evidovaná zpravodajská hodnota Událostí, u slovenské televize ji najdeme na třetím místě za aktuálností a jednoznačností. Kontinuální zprávy můžeme rozdělit na developing news (vyvíjející se zprávy) a continuing news (průběžné zprávy). (Tuchmanová In: McQuail, 2009, s. 325). S vyvíjejícími se zprávami se setkáváme především v případě různých kauz, které jsou doménou českého média. Naopak průběžné zprávy například o dění v poslanecké sněmovně či stavu ekonomiky se častěji vyskytovaly ve Správách STV. S kontinuitou se však můžeme setkat téměř všude, i u témat sportovních (v případě Olympijských her v Londýně) či kulturních (letní sezóna hudebních festivalů).

Pozitivita, jak už bylo řečeno výše, není považována za zpravodajskou hodnotu. Přesto je například v totalitních režimech používána státními médii jako nástroj propagandy (ve stylu „*Podívejte se, jak se máme dobře*“), který přispívá k zachování statu quo. Veřejnoprávní mediální instituce by však měla být zcela nezávislá a měla by se spíše inspirovat známým heslem novináře I. F. Stonea: „*Zpráva je to, co chce někdo někde utajit. Všechno ostatní je reklama.*“ Přesto se v českých i slovenských médiích objevují i zprávy pozitivní. Důvod můžeme částečně hledat

v tom, že česká i slovenská veřejnoprávní média jsou přece jen stále pod jistým vlivem státu. Stát určuje výši koncesionářských poplatků, volí kontrolní orgán a na Slovensku dokonce generálního ředitele RTVS. Slovenská televize je navíc z velké části dotována ze státního rozpočtu. Výsledkem je, že Správy STV vysílaly přes 24 procent pozitivních zpráv a Události necelých 13 procent. Za pozitivní zprávy byla považována především témata jako oslavy, vítězství, narození, přežití, objevy, pozitivní lidsky jímavé příběhy, atp. Za pozitivní byly považovány i pozitivně prezentované události, a to především kulturní, ale třeba i politické či ekonomické (např. „*Turistice se v letošním roce dařilo*“, „*Den otevřených dveří v sídle prezidenta*“, „*Lidové tradice ožívají v záhorské vesničce*“, atd.).

Protikladem pozitivity byla hojněji zastoupená **negativita**. Negativní zprávy se týkaly především války, krádeží, vražd, úmrtí, politických hádek, napadení, přírodních katastrof, atp. Česká televize vysílala v Událostech téměř 46 procent negativních zpráv, zatímco Správy STV pouze něco málo přes 28 procent. Tento výsledek odpovídá výše uvedeným spekulacím o pozitivních zprávách.

Personifikace byla posuzována jako vlastnost události, která umožňuje převést zprávu na vyprávění o konkrétních osobách. Redakce tak mohla využít narativního potenciálu události a převyprávět divákovi reálnou zprávu jako fiktivní příběh. Můžeme předpokládat, že z tohoto důvodu patřila personifikace k jedné z nejčastěji se vyskytující hodnotě jak u českých, tak i u slovenských zpráv. U Událostí bylo evidováno téměř 50 procent personifikovaných zpráv a u Správ STV přes 45 procent. Vyšší výskyt této hodnoty u české relace souvisí s již zmíněným zastoupením hlavních aktérů. Zatímco slovenské zprávy referovaly o událostech spíše v souvislosti s institucemi, česká relace raději za hlavní aktéry považovala konkrétní osoby.

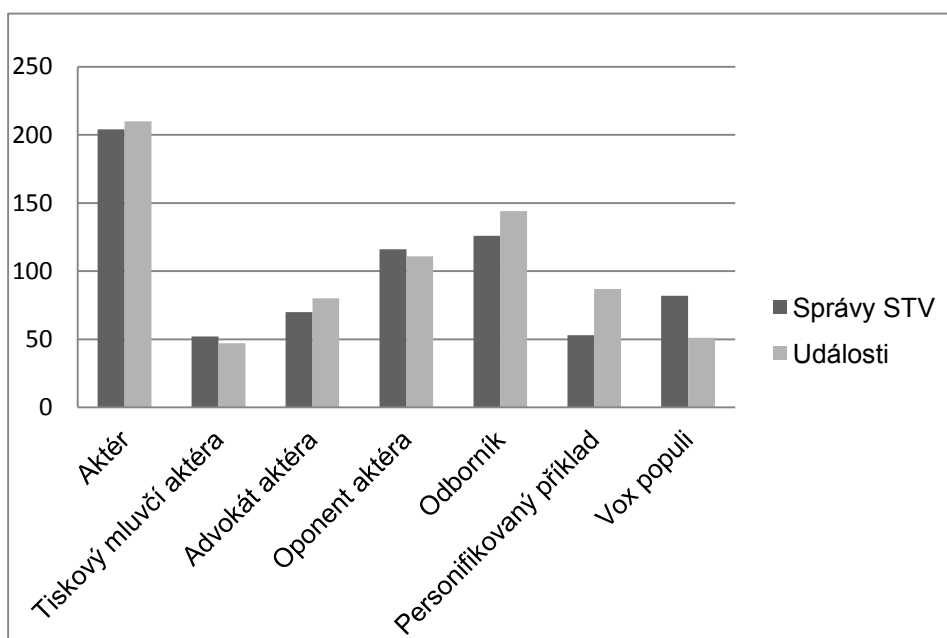
Za **elitní národ** byly považovány státy USA, Rusko, Čína, Německo, Francie a Velká Británie. Za **elitní osoby** byli považováni prezident (či jiná hlava státu), premiér, ministři, významné osobnosti z oblasti kultury, vědy, náboženství a sportu. Zastoupení elitních národů a osob bylo evidováno u Událostí i Správ STV shodných 31 procent. Přes 50 procent elitních zpráv u obou relací se týkalo zahraničních témat. Tyto výsledky potvrzují důležitost uvedených elitních států pro česká a slovenská média. Mezi nejčastější elitní osoby patřil premiér, prezident a významné kulturní osobnosti.

5.8 Zdroje

Tuto kategorii jsme se rozhodli pojmout ve smyslu zdrojů jakožto osob, které vystupují ve zprávě. Zdroji tedy míníme osoby, které jsou viděny či slyšeny na obrazovce, nebo jsou citovány v souvislosti se zprávou. Neevidovali jsme počet zobrazovaných zdrojů, pouze výskyt jedné z variant zdrojů, kterými jsou: hlavní aktér události, tiskový mluvčí hlavního aktéra události, advokát hlavního aktéra, oponent hlavního aktéra, odborník, personifikovaný příklad či vox populi. Výsledky šetření znázorňuje graf 6.

Graf 6: Zdroje zpráv

Svislá osa představuje četnost výskytu z celkem 250 zpráv u STV a 250 zpráv u ČT

Zdroj: autorka práce (vlastní šetření)

V případě těchto proměnných se výsledky českého a slovenského zpravodajství příliš neliší. Zajímavé rozdíly můžeme vidět v případě dvou posledních kategorií. Úměrně zvýšenému výskytu zdroje vox populi (anketní zdroj) můžeme sledovat stejnou tendenci v případě zdroje personifikovaný příklad u Událostí ČT. Oba dva zdroje jsou používány u delších zpravodajských bloků, které se věnují rozsáhlejší problematice. Zatímco české médium raději vyhledává jmenovité osoby, které konkretizují danou problematiku na jasném příkladu (např. „*Pan Karel je jedním z prvních lidí, kteří podstoupili tento druh lékařského zákroku.*“), slovenská televize raději volí jiný model, kdy naopak zasazuje událost do širšího kontextu tím, že se ptá na názory osob

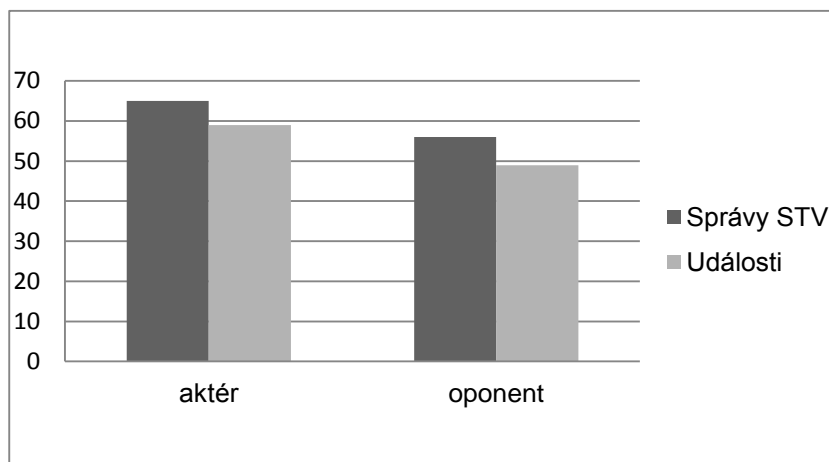
na danou problematiku (např. „*Lidé souhlasí se záměrem starosty označovat lavičky pro bezdomovce.*“).

Další, už relativně malý, rozdíl můžeme vidět v zastoupení zdroje odborník. Události odvysílaly 58 procent zpráv s tímto zdrojem, přičemž slovenská televize odvysílala 50 procent těchto zpráv. Důvodem tohoto drobného rozdílu je nejspíš lepší síť zdrojů větší redakce. Zpravodajské bloky ČT měly také v průměru delší stopáž a tudíž víc prostoru pro backgroundové zdroje, jakým je odborník. V průměru měly evidované zpravodajské jednotky Událostí 130 vteřin, zatímco slovenské zprávy jen 107 vteřin.¹⁰

Zastoupení oponenta je zhruba o polovinu menší než zastoupení hlavního aktéra zprávy. Podle tohoto výsledku se může zdát, že média referovala o událostech neobjektivně, avšak velká část aktérů ani žádného oponenta neměla (např. „*Prvníáčci poprvé usedli do lavic,*“ nebo „*Finanční krize stále sužuje Řecko*“, atd.). Když bychom se podívali na výsledky u politických zpráv, je výskyt oponentů daleko vyšší (viz graf 7).

Graf 7: Zdroje aktér a oponent u politických zpráv

Svislá osa představuje četnost výskytu z celkem 77 politických zpráv u STV a 70 politických zpráv u ČT

Zdroj: autorka práce (vlastní šetření)

5.9 Úvodní zpráva

Úvodní zpráva neboli otvírák je redakcí zvolená nejdůležitější zpráva dne, kterou musí divák shlédnout jako první. Délka neboli stopáž zprávy je dalším znakem důležitosti zprávy (čím delší, tím podle redakce důležitější). Přesto si musíme uvědomit, že na rozsah a výběr zprávy má dopad také spousta dalších aspektů, jakými

¹⁰ Průměrná stopáž zpravodajských jednotek je ve skutečnosti u obou relací kratší, jelikož jsme neevidovali zprávy kratší 30 vteřin.

jsou v televizním zpravodajství především technická proveditelnost, přístup, bohatost obrazových materiálů, přítomnost vlastního redaktora (u zahraničních zpráv) a tak dále.

Avšak bez ohledu na pozadí přípravy příspěvků se obecně předpokládá, že divák vnímá důležitost zprávy zejména z hlediska její délky a pořadí.¹¹ V tomto aspektu se české a slovenské veřejnoprávní médium výrazně liší. Zatímco úvodní zpráva Událostí má v průměru 5 minut a 33 vteřin, slovenský otvírák jen dvě minuty a 21 vteřin¹² (přičemž za hlavní zprávou Událostí často následuje tematicky návazná zpráva, čímž se stopáž ještě prodlužuje). Naproti tomu slovenská televize upřednostňuje přibližně stejně dlouhé zprávy (kromě souhrnů krátkých zpráv), čímž se vyhýbá poukazování na důležitost některé konkrétní události. Z hlediska objektivit je pro veřejnoprávní médium skutečně odvážné dávat takový prostor jedné události. Přestože Události tuto zprávu zhodnotí ze všech úhlů pohledu, divákovi tím dávají jasný signál a zasahují tím výrazně do tematické agendy občanů ČR. Naproti tomu Slovenská televize dává přednost neutrálnímu přístupu k hodnocení témat.

Když se podíváme na témata úvodních zpráv, situace vcelku kopíruje zastoupení rubrik, jehož výsledky jsou uvedeny výše. Z dvanácti monitorovaných otvíráků se u Správ jednalo o pět politických zpráv, čtyři ekonomické zprávy a tři kriminální. Události odvysílaly osm úvodních politických zpráv, jednu ekonomickou, dvě kriminální a jednu z kolonky ostatní (konkrétně „*Nárůst otrav metylalkoholem.*“). Je více než zjevné, že kultura a věda jsou pro veřejnoprávní televizi podřadnějšími doplňkovými rubrikami. Menší podíl sportovního zpravodajství v hlavní zpravodajské relaci je vynahrazen navazujícím sportovním pořadem Branky, body, vteřiny.

Veškeré úvodní zprávy jak českého tak slovenského média se týkaly domácích témat. Tento fakt opět kopíruje výsledky šetření o domácích a zahraničních zprávách, které zaujímají u obou relací jen 26 procent vysílacího času.

5.10 Výsledky hypotéz

V této podkapitole porovnáme jednotlivé hypotézy, které byly stanoveny na začátku výzkumu, s výsledky analýzy. Následující výčet je číslován stejně jako stanovené výzkumné otázky.

---

¹¹ Podle McQuaila jde o obecný předpoklad. Připouští však, že dramaturgie televizní relace je někdy záměrně vystavěna tak, aby některé žádané informace umísťovala až na konec pořadu (výsledky sportovních utkání). (McQuail, 2009, s. 391).

¹² Stopáž zpravodajského bloku je u české i slovenské relace počítána včetně moderátorského vstupu ze studia.

1. **Jak se liší zastoupení rubrik?** Výzkum prokázal, že zastoupení rubrik se v obou médiích výrazně neliší, čímž byla potvrzena hypotéza. Zda se na drobných procentuálních rozdílech výskytu jednotlivých rubrik podílela rozdílná celková tematická agenda obou států, či rozdílný záměr (politický, ekonomický) obou veřejnoprávních institucí, nelze jednoznačně prokázat.
2. **Jak se liší zastoupení států v zahraničním zpravodajství?** Hypotézy a výsledky výzkumu se v této otázce mírně liší. Například se nepotvrdila hypotéza, že slovenské veřejnoprávní médium bude informovat více o Rusku a méně o západních státech. Výsledky naopak prokázaly větší zájem STV o dění v zemích severní Evropy. Potvrdila se však hypotéza o větším zájmu STV o východní aktéry.
3. **Jak se liší četnosti informování o Evropské unii?** Výsledky výzkumu odpovídají stanovené hypotéze, že Slovenská televize bude o EU informovat více.
4. **Jak se liší četnosti informování o zahraničních tématech s domácím aktérem?** Hypotéza, podle které bude mít větší zastoupení domácího aktéra v zahraničních zprávách ten pořad, jenž bude zároveň do zpráv vybírat více událostí s hodnotou blízkost, se nepotvrdila. Více domácích aktérů obsahovaly zprávy ČT, zatímco hodnota blízkost byla sledována častěji u událostí ve zprávách STV.
5. **Jak se liší zastoupení hlavních aktérů zpráv?** V případě této otázky byla stanovena velice obecná hypotéza. Na odchylky v zastoupení hlavních aktérů může mít vliv mnoho aspektů, nejen v hypotézách uvedené rutinní postupy redakce. Výzkum například ukázal, že ČT více využívá personifikace, a proto je častějším aktérem českých zpráv politik než některá z politických institucí.
6. **Jak se liší výskyt zpravodajských hodnot?** Hypotéza, podle které vybírá STV do zpráv méně negativních a více pozitivních událostí, se potvrdila.
7. **Jak se liší zastoupení zdrojů?** Výsledky šetření nepotvrdily hypotézu, podle které české médium využívá vzhledem ke svému většímu personálnímu zázemí výrazně více typů zdrojů zpráv. Během výzkumu byl evidován vždy pouze jeden zdroj za každý druh (odborník, advokát, atp.).
8. **Jak se liší témata a rozsah úvodní zprávy?** Výběr témat úvodních zpráv odpovídá celkovému zastoupení rubrik, čímž byla potvrzena hypotéza. Rozsah úvodních zpráv se výrazně liší, podobně jako další dramaturgické prvky obou pořadů, což opět potvrzuje stanovenou hypotézu.

6 KVALITATIVNÍ KOMPARACE ZPRAVODAJSKÝCH RELACÍ

Tato část práce je věnována charakteristice zpravodajských relací Události a Správy STV z formálního hlediska. Cílem je popsat základní rozdíly ve struktuře těchto pořadů, rozlišit různé přístupy k obrazovému zpracování či práci moderátorů a reportérů. I tato část využívá některá data sledovaná v průběhu kvantitativní analýzy, například z hlediska výskytu různých typů televizních zpravodajských prostředků (např. živé vstupy, pořadí různých zpráv, atd.). Většinu této kapitoly však tvoří kvalitativní srovnání struktury, která byla společná pro sledovaný vzorek pořadů za každou zpravodajskou relaci. Jedná se opět o období od května do října 2012.

6.1 Dramaturgie pořadů

Události České televize a Správy STV se z hlediska dramaturgie v mnoha aspektech liší, základní části zpravodajského televizního vzorce však zůstávají stejné – časomíra, znělka, úvodní studiový přenos¹³, flash-headlines¹⁴ a jednotlivé zpravodajské příspěvky uváděné moderátorem. V čem se však již v úvodu relace obě stanice různí, je uspořádání těchto částí. Česká televize uvádí pořad po časomíře znělkou, jejíž samotnou součástí je flash-headlines. Po znělce následuje úvodní studiový přenos a po něm úvodní zpráva. Za časomírou a znělkou Správy STV následuje úvodní studiový přenos, kdy se představí moderátorská dvojice a zasadí přenos do časového rámce, až poté následuje flash-headlines a dále úvodní zpráva. Samostatné zpravodajské příspěvky nejsou vysílány v rámci struktury jednotlivých rubrik (jak je tomu například v tisku). Jak u českého, tak u slovenského média se dynamicky střídají zprávy z domova, ze zahraničí, z politiky, ekonomiky, atd. Pravidlem u obou pořadů je však zařazovat kulturní a vědecké zprávy až na konec zpravodajských relací. Stejně tak více zahraničních zpráv se vyskytuje až v druhé polovině pořadů.

Následující částí obou hlavních zpravodajských relací je také anonce¹⁵. Slovenské médium dále zařazuje do vysílání bloky krátkých čtených obrazových zpráv (tzv. kraťasy). Průměrně se jedná o dva bloky krátkých domácích zpráv a dva bloky krátkých zahraničních zpráv. Události zařazují krátké čtené obrazové zprávy do vysílání průběžně, ne v blocích. Kromě toho mají Události svůj vlastní specifický prvek zpráv, kterým je „téma dne“. Jedná se o velice rozsáhlý zpravodajský blok, který

---

¹³ Během úvodního studiového přenosu se představí moderátor/moderátoři a upozorní na datum vysílání.

¹⁴ Flash-headlines je úvodní souhrn hlavních zpráv.

¹⁵ Anonce je v tomto případě upoutávka na zpravodajské příspěvky vysílané v druhé části pořadu.

je v některých případech delší než úvodní zpráva. V průměru se jedná o zprávu dlouhou čtyři a půl minuty. Tématem tohoto bloku je vlastní téma redakce Událostí, jímž se chce odlišit od běžných denních zpráv, které jsou vysílány i na jiných kanálech. (šéfredaktor zpravodajství Petr Mrzena In: Mediatimes, online, cit. 2013-02-20). Dříve bylo toto téma úvodní zprávou. Nyní je však zařazováno přibližně doprostřed zpravodajské relace. Tvorbu tohoto příspěvku má na starosti redaktor z týmu moderátorů, který ho při vysílání ze studia sám uvádí.

Mezi další prostředky, které ožívují televizní zpravodajství, patří živý přenos mimo studio. Jeho atraktivita tkví podle Vágnera v domnělé syrovosti, nepředvídatelnosti přenosu, který umožňuje sdělení informací bez mnoha prostředníků, střihu a mixáže. (1997, s. 94). Česká televize v současnosti využívá živých přenosů během každého vysílání Událostí, a to především v úvodní zprávě, u tématu dne, ale i u denních zpráv. Slovenská televize zřejmě zatím nedisponuje sítí zpravodajských přenosových vozů, které živý přenos zajišťují, a proto tento způsob distribuce zpravodajství využívá jen výjimečně (například během září 2012 odvysílala redakce STV jen tři živé vstupy).

Jak u českého, tak i u slovenského média je trendem prodlužovat celkový vysílací čas pořadu. Události měly během sledovaného období 50 minut vysílacího času, který byl během letních měsíců zkracován ve prospěch pořadu Počasí v evropských letoviscích. Správy STV mají podle televizního programu 45 minut, avšak tento čas je ve skutečnosti zkrácen o reklamní blok, který následuje po pořadu (cca 5 minut).

Slogan, který provází českou zpravodajskou relaci, zní: „Události – jasné a spolehlivé.“ Správy STV žádný oficiální slogan nemají, podle slov ředitelky zpravodajství Anny Sámelovej však chtějí být respektovanou zpravodajskou relací, která přináší fakta bez emocí. (Mediálne.sk, online, cit. 2013-02-25).

6.2 Role moderátorů a reportérů

Moderátoři České televize se na tvorbě hlavních zpravodajských příspěvků autorsky podílejí, ať už přípravou nebo živými rozhovory ze studia. Mezi hlavní moderátory patří novináři s dlouholetou praxí - Marcela Augustová, Jolana Voldánová, Aneta Savarová a Jakub Železný. Kromě Jolany Voldánové mají všichni moderátoři Událostí vysokoškolské vzdělání v oboru Žurnalistika. Profesionální portfolio Jolany Voldánové oproti tomu doplňuje cena Novinářská křepelka za významný žurnalistický počin novináři do 33 let.

Naopak slovenští moderátoři jsou spíše uvaděči zpráv neboli „zprávaři“. Jsou to lidé, kteří dříve působili na postech moderátorů a hlasatelů v rádiích a televizích a ani jeden z nich nemá novinářské vzdělání. Jejich rolí v rámci pořadu je pouze uvádět zpravodajské příspěvky. Mezi moderátory Správ STV patřili ve sledovaném období Viliam Stankay, Lubomír Bajaník, Janette Štefánková a Jana Košíková. V rámci relace působí v různém složení moderátorská dvojice – muž a žena. Různé varianty moderátorských dvojic umožňuje typová podobnost moderátorů. Janette Štefánková i Jana Košíková mají dlouhé blond vlasy, světlou pleť a shodnou postavu. Stejně tak Lubomír Bajaník a Viliam Stankay mají stejnou postavu, pleť i barvu a střih vlasů. Věkový rozdíl moderátorů je též zanedbatelný.

Pokud jde o komunikaci moderátora s redaktorem, můžeme sledovat častější kontakt u českého média, a to zejména díky častějším živým vstupům. V případě živého přenosu je redaktor hlavním zprostředkovatelem události a má více prostoru jakožto vyprávěcí zdroj vystupující na obrazovce. Dále můžeme sledovat blízkou spolupráci mezi moderátorem a redaktorem (či spíše moderátorem v roli redaktora), který připravuje hlavní téma dne. Moderátor za tímto redaktorem pro uvedení zprávy přijde k jeho stanovišti, které je u levé dotykové obrazovky, jež slouží k zobrazení informační grafiky.

Komunikace mezi moderátorem a reportérem ve Slovenské televizi převážně chybí (kromě několika živých vstupů za měsíc). Role reportéra je však zdůrazněna oproti českému médiu více v běžných reportážních zpravodajských spotech, které většinou redaktor v záběru uvádí i zakončuje. Ve slovenském médiu spolu v průběhu pořadu nekomunikují ani moderátoři, pouze se rytmicky střídají při předčítání zpráv (v některých případech i v rámci upoutávky na tutéž zprávu).

Čeští moderátoři prochází v průběhu relace celým studiem. Zadní virtuální stěna je pokryta mnoha obrazovkami, kde se zobrazují ilustrační videa či statické záběry z následujících reportáží, datum pořadu, logo událostí, informační grafika a podobně. Moderátor pak mezi zprávami vždy přejde k vhodné kulise či ke stolečku v pravé části studia. Studio je také opatřeno dvěma o schod vyvýšenými stanovišti. Během pořadu má moderátor v rukou většinou desky s poznámkami s logem pořadu (viz obrázek 1).

Obrázek 1: Aneta Savarová v Událostech České televize

Zdroj: videoarchiv ČT, online, cit. 2013-02-25

Slovenská moderátorská dvojice hlavní zpravodajské relace sedí po celou dobu za stolem. Za jejich zády je též jen virtuální stěna, na které se objevují jen statické záběry z reportáží, případně u živých vstupů okno z vysílaného místa. Moderátoři v průběhu pořadu občas prolístávají papíry s poznámkami, které mají na stole. Zároveň vždy drží oba v ruce psací potřebu (viz obrázek 2).

Obrázek 2: Jana Košíková a Lubomír Bajaník ve Správách STV

Zdroj: Viedoarchiv STV, online, cit. 2013-02-25

Jak je vidět na obrázcích jedna a dva, zpravodajská studia se neliší pouze strukturou, ale také z hlediska barevnosti. Česká televize zvolila kombinaci národních barev – modrá, červená a bílá, spolu s neutrální šedí. Oproti tomu Správy STV používají ve svém logu i prostorách studia přechod od teplé oranžové po světle žlutou

barvu v kombinaci s neutrální šedí. Dalo by se říci, že studio STV působí „domáctější“ atmosférou – malé prostory, moderátorská dvojice představující konvenční zastoupení – muž a žena, teplé barvy. Oproti tomu je studio ČT prostornější, s větším zastoupením studených barev – bílá, modrá.

Větší podobnost bychom našli mezi slovenskou relací a starší verzí Událostí, před 1. dubnem 2012. Tehdy pořad uváděla moderátorská dvojice (muž a žena) a studio bylo podobně jako u STV vybaveno stolem, za kterým moderátoři po celou dobu seděli, a jednou obrazovkou. Přesto i zde byl jeden velký rozdíl, a to v tom, že Události používaly ve studiu pohled přes sklo do zázemí pracující redakce za zády moderátorů. S tímto typem newsroomu přišly poprvé Televizní noviny TV Nova. Dodnes se můžeme setkat s tímto studiem u některých zpravodajských pořadů ČT, např. u Událostí v regionech vysílaných z pražského TS.

6.3 Obrazová stránka pořadů

V této kapitole se budeme zabývat obrazovou stránkou pořadů z hlediska technického zpracování, tedy různými způsoby natáčení reportáží, studiových přenosů, živých rozhovorů a podobně.

Studiové přenosy v STV představují vždy statické záběry bez pohybu kamery i kamerové optiky (přiblížení/oddálení). Jedná se o střídání celku, kdy jsou v obraze oba moderátoři, a polocelku, kdy je v záběru jeden redaktor a po jeho levé straně případně virtuální obrazovka s obrázkem z následující reportáže. V případě živého vstupu se jedná o rozdělenou obrazovku s polodetailem moderátora a polodetailem redaktora. Mezi těmito záběry pak režie následně přepíná. Dá se říci, že ve studiu není zapotřebí více než tři kamer.

V případě studiového přenosu u Událostí je škála záběrů pestřejší (například použitá velikost záběru americký plán). Větší rozdíl však představuje práce s kamerou – horizontální i vertikální pohyb kamery, přibližování a oddalování optikou, a podobně. Na první pohled je jasné, že autoři musí používat více kamer, přestože je ve studiu pouze jeden moderátor (plus redaktor u bloku téma dne).

Technické zpracování samotných zpravodajských reportáží se příliš neliší – stejný způsob natáčení respondentů z polodetailu s viditelným mikrofonom (bez viditelného redaktora). V čem se však ČT odlišuje, je zakončení zpravodajského spotu. Pokud spot zakončuje redaktor, jedná se často o nájezd z detailu (či celku) na redaktora, případně naopak. Většina záběrů slovenské televize je i v tomto případě statická.

K uvedení živých vstupů používá Česká televize obrazovku ve studiu, u které stojí moderátor (v americkém plánu). Dotazovaný redaktor či jiný respondent je na obrazovce v polodetailu z en facu. Při uvedení živého vstupu u STV se jedná o rozdvojenou obrazovku se dvěma samostatnými okny s polodetailem moderátora i respondenta.

Celkově se dá o obrazovém zpracování STV říci, že je statické, nepoužívá příliš informační grafiku ani živé vstupy. Česká televize se naopak snaží vyvolat dojem dynamičnosti a to jednak pohybem kamery či optiky, častějším stříhem, pohybem moderátora po studiu či interaktivními obrazovkami s pohyblivou informační grafikou. Česká televize také mezi všechny zpravodajské spoty umísťuje krátký přechodový prvek (animaci ve stylu znělky). Tento prvek využívá slovenská televize pouze v případě uzavírání souhrnu krátkých domácích či zahraničních zpráv.

6.4 Zvuková stránka pořadů

Slovenská televize sice nevyužívá příliš mnoho obrazových dynamických prvků, má však daleko výraznější zvukové prostředky oproti České televizi. Už úvodní znělka má dynamičtější tempo. Znělka Událostí je tlumenější. Během úvodního souhrnu nejdůležitějších zpráv a avíza je zvukový podkres u Událostí téměř nerozpoznatelný, zatímco u STV je daleko silnější. Oproti komerčním médiím ani jedna z veřejnoprávních televizí nevyužívá zvukový podkres v reportážích, čímž by přispívaly k nežádoucí dramatizaci události.

Oblíbenou metodou stříhačů slovenského média je začínat zvukovou stopu s výpovědí respondenta na ilustračních záběrech a až posléze přejít na synchronní záběr (následně obraz přejde opět na asynchron s ilustračními záběry). Často si pak divák může přiřadit výpověď k patřičnému zdroji až poté, co mu uteče část výpovědi. Podobný problém můžeme vidět u Událostí v případě popisku vypovídajícího zdroje v dolní části obrazovky, který se také objevuje až po určité době.

Další odlišnost České televize a Slovenské televize ve zpravodajství tkví v přístupu k překladu zdrojů u zahraničních zpráv. Zatímco ve Správách STV divák slyší v případě cizojazyčné výpovědi dabing, který překrývá zeslabený originální zvuk, Česká televize dává přednost originálnímu zvuku s českými titulky. Podobný přístup můžeme sledovat i z hlediska ruchů. V Událostech jsou ruchy běžně mixovány se zvukem i v případě komentovaných ilustračních záběrů, zatímco ve Správách STV můžeme slyšet většinou pouze čistý studiově nahraný komentář, případně nahrávku výpovědi zdroje.

ZÁVĚR

Přes stále rostoucí oblibu internetu patří televize k médiím s největší diváckou základnou.¹⁶ Už z tohoto důvodu věnují mediální teoretikové televizi zvýšenou pozornost. Nejsledovanější televizní programový blok, takzvaný prime time, zahajují u nejvýznamnějších českých i slovenských stanic večerní televizní zprávy. Zvláštní postavení mají hlavní zpravodajské relace veřejnoprávních médií. Nejsou sice označovány za nejsledovanější, ale v průzkumech se ukazují jako nejdůvěryhodnější. Specifické znaky veřejnoprávních médií, obsahová analýza českého a slovenského zpravodajství a popis struktury pořadů a organizace ČT a STV, to jsou některá z témat této bakalářské práce.

Cílem práce bylo porovnat vysílání hlavní zpravodajské relace české a slovenské veřejnoprávní televize z různých úhlů. V rámci teoretické části jsme srovnávali mediální legislativu obou zemí, strukturu veřejnoprávních televizí, způsoby financování a podobně. Zpracováním těchto témat jsme identifikovali rozdílné přístupy u ČT a STV, a tím jsme naplnili záměr stanovený na začátku práce. Přestože jsme hledali především rozdíly mezi Českou televizí a Slovenskou televizí, je třeba si definovat i jejich společný cíl, tedy naplňování programu média veřejné služby. Teoretická část se proto zabývá i definicí a historií veřejnoprávních vysílacích médií. Dále je v práci nastíněn také historický vývoj předchůdců dnešních českých a slovenských veřejnoprávních médií, a to Československé tiskové kanceláře, Československého rozhlasu a zejména Československé televize.

Dalším úkolem bylo porovnat obsah televizních zpravodajských pořadů Události a Správy STV. V praktické části jsme proto učinili kvantitativní šetření zaměřené na zastoupení rubrik, aktérů, zdrojů a zpravodajských hodnot u událostí zařazených do zpravodajství. Výsledky výzkumu potvrdily některé stanovené hypotézy, zároveň však přinesly i další informace o rozdílných přístupech české a slovenské redakce. I výsledná data, která nepotvrdila stanovené hypotézy, jsou zajímavým zdrojem informací, na základě kterých může případně vzniknout další podrobnější šetření.

Celkový tematický rámec jsme v závěrečné kapitole praktické části doplnili o kvalitativní komparaci obou zpravodajských relací. V této části jsme chtěli poukázat na rozdílné pojetí tvůrců například z hlediska struktury pořadu, rolí reportérů a moderátorů, či technického obrazového a zvukového zpracování. Po celou dobu

---

¹⁶ Podle průzkumu společnosti Mediscope sledovalo v červnu 2012 televizi 93 procent lidí nad 16 let. (Dostupné na: <http://www.spir.cz/tz-lide-jsou-line-pri-sledovani-televize-i-poslechu-radia>.)

jsme hledali odlišnosti, které specifikují dané vysílání. Obě zpravodajské relace fungují samostatně již více než dvacet let, což je období, za které prošly mnohými změnami a od původní, společné Československé televize se výrazně odlišily. Právě tyto změny jsme se v práci snažili zachytit.

Tato práce je možným odrazovým můstkem pro rozsáhlejší komparativní výzkum české a slovenské veřejnoprávní televize. Dále by mohl být na úrovni magisterské práce text rozšířen například o sémiotickou analýzu mediálních obsahů či o zúčastněné pozorování organizačních rutin v daných médiích. Možné je také práci doplnit o srovnání s jinými evropskými veřejnoprávními televizemi, například s BBC, která je i přes své aktuální problémy považovaná za nedostižný vzor jak pro ČT, tak i pro STV.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

- BEDNAŘÍK, P., JIRÁK, J. a B. KÖPPLOVÁ. *Dějiny českých médií: Od počátku do současnosti*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2011. ISBN 978-80-247-3028-8.
- DVOŘÁK, L. *Česká televize – věc veřejná aneb Zápisky teroristovy*. 1. vyd. Brno: Jota, s r. o., 2001. ISBN 80-7217-133-X.
- HVÍŽĎALA, K. *Moc a nemoc médií: rozhovory a eseje*. 1. vyd. Praha: Máj a Dokořán, 2003. ISBN 80-86569-70-5; ISBN 80-86643-07-7.
- JERÁBEK, H. *Paul Lazarsfeld a počátky komunikačního výzkumu*. 1. vyd. Praha: Karolinum, Univerzita Karlova, 1997. ISBN 80-7184-342-3.
- JIRÁK, J. a B. KÖPPLOVÁ. *Média a společnost: stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. 2. vyd. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-287-4.
- MCQUAIL, D. *Úvod do teorie masové komunikace*. [z anglického originálu *Mass Communication Theory* přeložila Hana Loupová]. 4. vyd. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-807367-574-5.
- OSVALDOVÁ, B. a kol. *Zpravodajství v médiích*. 2. vyd. Praha: Karolinum, Univerzita Karlova, 2011. ISBN 978-80-246-1899-9.
- REIFOVÁ, I. a kol. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 2. vyd. Praha: Karolinum, Univerzita Karlova, 2004. ISBN 80-246-0827-8.
- ŠMÍD, M. *Televize ve světě*. 1. vyd. Praha: Československá televize, odbor výzkumu programu ČST a diváků v ČSR, 1989. ISBN 80-85005-00-X.
- TRAMPOTA, T. *Zpravodajství*. 1. vyd. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-096-8.
- TRAMPOTA, T. a M. VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. 1. vyd. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.
- VÁGNER, I. *Televizní zprávy – psychický nátlak?*. 1. vyd. Praha: Agro, 1997. ISBN 80-7203-160-0.
- VERNER, P. *Vývojové trendy v českých médiích po roce 1989*. 1. vyd. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2010. ISBN 978-80-7452-007-5.

Seznam použitých zahraničních zdrojů

DINKA, P. *Slovenské masmédia: Metódy manipulácie*. 1. vyd. Bratislava: Politologický odbor Matice slovenskej, 2008. ISBN 978-80-8061-328-0.

Seznam použitých internetových zdrojů

BBC. *BBC celebrating 90 years*. [online]. © 2013 [cit. 2013-02-13]. Dostupné z: http://www.bbc.co.uk/historyofthebbc/resources/in-depth/reith_1.shtml

BBC. *Krize v České televizi*. [online]. © 2013 [cit. 2013-02-24]. Dostupné z: http://www.bbc.co.uk/czech/lupa/ct_chrono.shtml

ČESKÁ TELEVIZE. *Historie Československé televize, Prehistorie*. [online]. © 1996-2013 [cit. 2013-01-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/prehistorie/>

ČESKÁ TELEVIZE. *iVysílání: Události 25. 8. 2012*. [online]. © 2013 [cit. 2013-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/25.08.2012/>

ČESKÁ TELEVIZE. *Naladte si úsměv. Dětský kanál ČT:D bude velkou televizí v malém*. [online]. © 1996-2013 [cit. 2013-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media-it/216065-naladte-si-usmev-detsky-kanal-ct-d-bude-velkou-televizi-v-malem/>

ČESKÁ TELEVIZE. *Výroční zpráva o hospodaření ČT v roce 2011*. [online]. © 1996-2013 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/rada-ct/vyrocnizpravy/>

EKONOMIKA SME. *Prezident podpísal zrušenie koncesionárskych poplatkov*. [online]. 2013 [cit. 2013-01-17]. Dostupné z: <http://ekonomika.sme.sk/c/6132897/prezident-podpisal-zrusenie-koncesionarskych-poplatkov.html>

HNONLINE.CZ. *Mediálny trh čaká opäť pokles*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: <http://hnonline.sk/ekonomika/c1-55132150-medialny-trh-caka-opat-pokles>

LIDOVKY.CZ. *Prima nezvala komunisty. Rada se zlobí*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-21]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/ln-media.asp?c=A110421_155044_ln-media_mc

LUPA.CZ. *Milan Fridrich: na nová média jde méně než jedno procento rozpočtu České televize*. [online]. © 1998-2013 [cit. 2013-01-31]. Dostupné z: <http://www.lupa.cz/clanky/milan-fridrich-na-nova-media-jde-mene-nej-jedno-procento-rozpocetu-ct/>

MARKETING&MEDIA. *Mediální trh nadále oslabuje*. [online]. © 1996-2013 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: <http://mam.ihned.cz/c1-58042960-medialni-trh-nadale-oslabuje>

MEDIÁLNE.SK. *Mikláněk: Posun Správ STV na skorší čas zvýšil ich sledovanosť* [online]. © 2013 [cit. 2013-02-25]. Dostupné z: <http://medialne.etrend.sk/televizia-spravy/miklanek-posun-sprav-stv-na-skorsi-cas-zvysil-ich-sledovanost.html>

MEDIÁLNE.SK. *Najviac reklamného času odvysielala vlani opäť TV Joj*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-28]. Dostupné z: <http://medialne.etrend.sk/marketing-spravy/najviac-reklamneho-casu-odvysielala-vlani-opat-tv-joj.html>

MEDIAMANIA. *Denní sledovanost - 20.08.2012*. [online]. © 2006-2012 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: http://mediamania.tyden.cz/rubriky/statistiky/denni-sledovanost-20-08-2012_250458.html

MEDIÁŘ CZ. *Televizní trh*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: <http://www.mediar.cz/medialni-trh-data/televizni-trh/>

MEDIATIMES. *Česká televize představila nové Události. Poprvé je odvysílá 1. dubna* [online]. © 2009-2013 [cit. 2013-02-20]. Dostupné z: <http://www.mediatimes.cz/ceska-televize-predstavila-nove-udalosti-poprve-je-odvysila-1-dubna/>

MINISTERSTVO KULTURY. *Veřejnoprávní vysílání*. [online]. © 2007 [cit. 2013-01-15]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/media-a-audiovize/rozhlasove-a-televizni-vysilani/verejnopravni-vysilani-81273/>

PMT. *Výsledky sledovanosti*. [online]. © 2006 [cit. 2013-01-28]. Dostupné z: <http://www.pmt.sk/statistika.aspx>

ROZHLAS A TELEVÍZIA SLOVENSKA. *Výročná správa STV 2010*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: http://www.rtv.slovensko.sk/o_rtv/vyroczne_spravy-vyroczne_spravy_stv

SITA. *Ministerstvo kultúry chce zachovať koncesionárske poplatky*. [online]. © 2006-2011 [cit. 2013-02-22]. Dostupné z: <http://www.webnoviny.sk/slovensko/ministerstvo-kultury-predlozilo-navrh/520681-clanok.html>

STRATEGIE.CZ. *Nova je nejsledovanější, ale diváci nejmíc věří ČT*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-26]. Dostupné z: <http://strategie.e15.cz/zurnal/nova-je-sledovanejsi-ale-divaci-nejvic-veri-ct-941252>

STV. *Videoarchív STV: Správy STV 8. 9. 2012* [online]. © 2013 [cit. 2013-02-25]. Dostupné z: <http://www.stv.sk/online/archiv/spravy-stv?date=2012-09-08>

STV. *Technické info: Přebírání online vysílání na internetu*. [online]. © 2013 [cit. 2013-01-30]. Dostupné z: <http://www.stv.sk/stv/o-stv/preberanie-on-line-vysielania-na-internete/>

Seznam ostatních zdrojů

Česko. Ústavní zákon č. 2/1993 Sb. ze dne 16. prosince 1992 ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. Listina základních práv a svobod, odstavec druhý, článek 17. Dostupné z: <http://www.psp.cz/docs/laws/listina.html>

Česko. Zákon č. 231/2001 Sb. ze dne 4. července 2001, o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=231&r=2001>

Česko. Zákon č. 348/2005 Sb. ze dne 5. srpna 2005, o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <http://img7.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/zakony/pdf/zakon-o-rozhlasovych-a-televiznich-poplaticich.pdf?verze=2013-02-26-21:53:46>

Česko. Zákon č. 406/2012 Sb. ze dne 27. listopadu 2012, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <http://www.sbirka.cz/POSL4TYD/NOVE/12-406.htm>

Česko. Zákon č. 483/1991 Sb. ze dne 7. listopadu 1991, o České televizi. Dostupné z: <http://zakony-online.cz/?s137&q137=>

Slovensko. Ústava Slovenské republiky aktualizovaná k 5. říjnu 2012, článek 26. Dostupné z: <http://www.vyvlastnenie.sk/predpisy/ustava-slovenskej-republiky/>

Slovensko. Zákon č. 308/2000 Z. z., ze dne 14. října 2000, o vysílání a retransmisí. Dostupné z: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/2000-308>

Slovensko. Zákon č. 340/2012 Z. z. ze dne 18. října 2012, o úhradě za služby veřejnosti poskytované RTVS. Dostupné z: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/2012-340/znenie-20130101>

Slovensko. Zákon č. 532/2010 Z. z. ze dne 15. prosince 2010, o Rozhlase a televizi Slovenska. Dostupné z: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-532>

ŠMÍD, M. *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*. Praha, 2004. Studie zpracovaná pro Parlament ČR. Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy. Dostupné z: <http://tucnak.fsv.cuni.cz/~smid/psp.doc>

SEZNAM OBRÁZKŮ A GRAFŮ

Seznam obrázků

Obrázek 1: Aneta Savarová v Událostech České televize	53
Obrázek 2: Jana Košíková a Lubomír Bajaník ve Správách STV	53

Seznam grafů

Graf 1: Zastoupení rubrik u Událostí	37
Graf 2: Zastoupení rubrik u Správ STV	37
Graf 3: Zastoupení států v zahraničním zpravodajství	39
Graf 4: Zastoupení hlavních aktérů zpráv	41
Graf 5: Výskyt zpravodajských hodnot	43
Graf 6: Zdroje zpráv	46
Graf 7: Zdroje aktér a oponent u politických zpráv	47

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

BBC - British Broadcasting Corporation

CPB - Corporation for Public Broadcasting

ČST – Československá televize

ČT – Česká televize

ČTK – Československá tisková kancelář i Česká tisková kancelář

EBU – Evropská vysílací unie

FCC – Federální komunikační komise

NRSR – Národní rada Slovenské republiky

RRTV – Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

RTVS – Rozhlas a televize Slovenska

STV – Slovenská televize

TS – televizní studio

TV – televize

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A – Kódovací kniha	I
Příloha B – Ukázka kódovacího listu	V

PŘÍLOHY

Příloha A – Kódovací kniha

Seznam proměnných a jejich hodnot

1. kódované	
Číslo vzorku	
	1
	2
	...

4. kódované	
Pořadí příspěvku v relaci daného dne	
	1 (otvírák)
	2
	...

2. kódované	
Kód	Datum
1001	1. ledna
1212	12. prosince
DDMM	...

5. kódované	
Kód	Rozsah
10	10 vteřin
100	100 vteřin
VVV	...

3. kódované	
Kód	Pořad
1	Události
2	Správy STV

6. kódované	
Kód	Domáci/Zahraničí
1	Domáci
2	Zahraničí

7. kódované		
Kód	Témata	Poznámky
1	Politická	Každému vzorku bude přiřazena pouze jedna rubrika.
2	Ekonomická	
3	Kriminální	
4	Kulturní	
5	Vědecká	
6	Sportovní	
7	Ostatní	

8. kódované		
Kód	Aktéři zahraničních zpráv	Poznámky
1	USA	V případě vzorku obsahujícího hodnotu Domáci se proměnná nekóduje. Každému vzorku bude přiřazen pouze jeden hlavní aktér. Státy střední Evropy – Mimo ČR u Událostí a mimo SR u Správ STV. Státy východní Evropy plus Maďarsko a Polsko – Stejně jako ČSSR bylo i Maďarsko a Polsko dříve součástí východního bloku, proto jej z politického hlediska zařadím do východních evropských států.
2	Rusko	
3	Čína	
4	Širší blízký východ	
6	Státy západní Evropy	
7	Státy střední Evropy	
8	Státy jižní Evropy	
9	Státy východní Evropy plus Maďarsko a Polsko	
10	Státy severní Evropy	
11	Ostatní	

9. kódované		
Kód	Domácí aktér zahraničních zpráv	Poznámky
1	Souvisí s ČR u Událostí, souvisí se Slovenskem u Událostí STV	V případě vzorku obsahujícího hodnotu Domácí se proměnná nekóduje.
0	Nesouvisí s ČR u Událostí, nesouvisí se Slovenskem u Událostí STV	

10. kódované		
Kód	Zpráva o EU u zahraničních zpráv	Poznámky
1	Zpráva se týká EU	V případě vzorku obsahujícího hodnotu Domácí se proměnná nekóduje.
0	Zpráva se netýká EU	

11. kódované		
Kód	Aktér	Poznámky
1	Politik	Aktéra míníme ve smyslu účastníka události, ne zdroje. Každému vzorku bude přiřazen pouze jeden hlavní aktér.
2	vláda, parlament	
3	prezident (či jiná hlava státu)	
4	státní organizace	
5	soukromá firma	
6	elita z oblasti kultury/vědy/sportu/náboženství	
7	Občan	
8	jiný aktér	

12. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – aktuálnost	Poznámky
1	Aktuální zpráva	Aktuální zpráva se týká blízké minulosti, současnosti či budoucnosti (hard news), tzn. zpráva se týká dnešního či zítřejšího dne.
0	Neaktuální zpráva	

13. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – jednoznačnost	Poznámky
1	Jednoznačná zpráva	Jednoznačná zpráva je všem srozumitelná. Pro její jasné pochopení stačí jeden titulek a nepotřebuje další komentář, všechny informace navíc jsou tzv. background. Příklad jednoznačné události – „Zemřel Michael Jackson“. Příklad nejednoznačné události – „V ČT propukla krize“.
0	Nejednoznačná zpráva	

14. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – překvapení	Poznámky
1	Překvapivá zpráva	Překvapivá zpráva přináší neočekávaná nové informace.
0	Nepřekvapivá zpráva	

15. kódované		
	Zpravodajská hodnota – blízkost	Poznámky
1	Blízká zpráva	Blízká událost se přímo týká většiny publika. Příklad blízké zprávy – „ <i>Vejce se zdražují</i> “. Příklad neblízké zprávy – „ <i>Premiér odjel na zahraniční cestu</i> “.
0	Neblízká zpráva	

16. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – kontinuita	Poznámky
1	Kontinuální zpráva	Kontinuální zpráva navazuje svými informacemi na dříve vysílanou zprávu.
0	Nekontinuální zpráva	

17. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – pozitivita	Poznámky
1	Pozitivní zpráva	Pozitivní zpráva vykresluje událost jako pozitivní v očích publika. Témata těchto zpráv jsou vítězství, narození, přežití, objev, pozitivní lidsky jímavý příběh, oslava, atp.
0	Nepozitivní zpráva	

18. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – negativita	Poznámky
1	Negativní zpráva	Negativní zpráva vykresluje událost jako negativní v očích publika. Témata těchto zpráv jsou válka, krádež, vražda, prohra, úmrtí, napadení, válka, přírodní katastrofa, atp.
0	Ne negativní zpráva	

19. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – personifikace	Poznámky
1	Zpráva o personifikované události	Personifikovaná událost se týká konkrétních osob. Titulek zprávy je možná vystavět na narativní struktuře. Personifikace zde není myšlena ve smyslu „polidšťování“ typu „ <i>Washington se ohradil</i> “, jelikož se v tomto významu nejedná o hodnotu události, ale o diskurs zprávy.
0	Zpráva o nepersonifikované události	

20. kódované		
Kód	Zpravodajská hodnota – zastoupení elitní osoby či státu	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje elitní osoba či stát	Elitní státy – USA, Rusko, Čína, Německo, Francie, VB. Elitní osoby – prezident, premiér, ministři, významné osobnosti z oblasti kultury, vědy, náboženství a sportu.
0	Ve zprávě nevystupuje elitní osoba či stát	

21. kódované		
Kód	Zdroj – hlavní aktér události	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje hlavní aktér události	Tato poznámka se týká všech proměnných začínajících – Zdroj. Zdroji míníme osoby, které jsou viděny či slyšeny na obrazovce, nebo jsou citovány v souvislosti se zprávou.
0	Ve zprávě nevystupuje hlavní aktér události	

22. kódované		
Kód	Zdroj – tiskový mluvčí hlavního aktéra	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje zdroj tiskový mluvčí hlavního aktéra	
0	Ve zprávě nevystupuje zdroj tiskový mluvčí hlavního aktéra	

23. kódované		
Kód	Zdroj – advokát aktéra	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje zdroj advokát hlavního aktéra	
0	Ve zprávě nevystupuje zdroj advokát hlavního aktéra	

24. kódované		
Kód	Zdroj – oponent hlavního aktéra	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje zdroj oponent hlavního aktéra	
0	Ve zprávě nevystupuje zdroj oponent hlavního aktéra	

25. kódované		
Kód	Zdroj – odborník	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje zdroj odborník	
0	Ve zprávě nevystupuje zdroj odborník	

26. kódované		
Kód	Zdroj – personalizovaný příklad	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje zdroj personalizovaný příklad	Personalizovaným příkladem se má namysli příklad osoby (či osob) sledující určitý trend. Například pro zprávu týkající se nárůstu počtu lidí nakažených žloutenkou udělá redakce rozhovor s konkrétním jmenovaným nakaženým.
0	Ve zprávě nevystupuje zdroj personalizovaný příklad	

27. kódované		
Kód	Zdroj – Vox populi	Poznámky
1	Ve zprávě vystupuje zdroj vox populi	
0	Ve zprávě nevystupuje zdroj vox populi	

Příloha B – Ukázka kódovacího listu

1	číslo	datum	pořad	pořadí	rozsař	D/Z	téma	Aktřeř Z.	Domáci aktřeř	EU	Aktřeř	aktuálnost	jednoznačnost	převapení	blížkost	kontinuita	pozitivita	negativita	personifikace	elita	Zdroj/aktřeř	TM	aktřeř	advokát	oponent	odborník	přiklad	vox	populí	
457	456	2509	2	21	112	1	4	0	0	0	4	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	
458	457	2310	1	1	346	1	1	0	0	0	2	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	1	1	1	0	0	0	
459	458	2310	1	2	150	2	1	1	0	0	3	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0	0	0	
460	459	2310	1	3	129	1	3	0	0	0	5	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	
461	460	2310	1	4	139	1	7	0	0	0	7	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	
462	461	2310	1	5	118	1	1	0	0	0	2	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	
463	462	2310	1	6	109	2	1	4	0	0	3	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	
464	463	2310	1	7	182	2	1	9	0	0	6	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	
465	464	2310	1	8	127	2	1	9	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	
466	465	2310	1	9	117	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	
467	466	2310	1	10	123	2	2	6	1	1	2	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	
468	467	2310	1	11	110	2	1	6	1	1	2	1	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	1	0	
469	468	2310	1	12	131	1	2	0	0	0	5	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0
470	469	2310	1	13	304	1	7	0	0	0	7	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0
471	470	2310	1	14	123	1	7	0	0	0	7	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1
472	471	2310	1	15	142	2	3	6	0	0	6	1	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0
473	472	2310	1	16	45	2	1	4	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0
474	473	2310	1	17	104	1	4	0	0	0	7	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0
475	474	2310	1	18	119	1	7	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
476	475	2310	1	19	119	1	2	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0
477	476	2310	1	20	97	1	4	0	0	0	8	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0
478	477	2310	1	21	65	1	4	0	0	0	6	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0
479	478	2310	1	22	101	1	4	0	0	0	5	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0
480	479	2310	2	1	162	1	3	0	0	1	5	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0
481	480	2310	2	2	141	1	3	0	0	0	5	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1
482	481	2310	2	3	121	1	1	0	0	0	2	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	0
483	482	2310	2	4	124	2	1	7	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0
484	483	2310	2	5	106	1	2	0	0	0	5	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	0
485	484	2310	2	6	134	1	2	0	0	0	5	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0
486	485	2310	2	7	136	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0
487	486	2310	2	8	108	1	2	0	0	0	4	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	0	0
488	487	2310	2	9	93	1	2	0	0	0	4	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0
489	488	2310	2	10	110	1	6	0	0	0	2	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0
490	489	2310	2	11	152	1	7	0	0	0	4	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0
491	490	2310	2	12	135	2	1	1	0	0	3	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1
492	491	2310	2	13	32	2	2	6	1	1	2	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
493	492	2310	2	14	149	2	1	10	1	0	3	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Vendula Burešová

Obor: Sociální a mediální komunikace

Forma studia: prezenční

Název práce: České a slovenské veřejnoprávní televizní zpravodajství

Rok: 2013

Počet stran textu bez příloh: 49

Celkový počet stran příloh: 5

Počet titulů českých použitých zdrojů: 13

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 1

Počet internetových zdrojů: 23

Počet ostatních zdrojů: 10

Vedoucí práce: PhDr. Lenka Vochocová